

Wiadomości wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i następujące po świętach.

Wzrostek miesięczny wychodzi z ostatnim dnem każdego miesiąca.

Przedpłacone		Przedpłacone	
rocznie	16	rocznie	str. 20
półrocznie	8	półrocznie	10
kwartalnie	4	kwartalnie	5
miesięcznie	1 30kr.	miesięcznie	2
Przedpłacone na Dziennik „Czas” z „Dodatkiem”		Przedpłacone na Dziennik „Czas” z „Dodatkiem”	
rocznie	str. 26	rocznie	str. 30
półrocznie	13	półrocznie	15
kwartalnie	7	kwartalnie	8

Na sam „Dodatek” pronumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują się do umieszczenia w Inseratach:
 ROZSZERZENIA, ODBIĘWY, UWIADOMIENIA, DONOSZENIA, wszelkiego rodzaju, tytuły się przemysł, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
 Wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 kr.
 Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stałą za każdorazowe umieszczenie.
 Listy z plikami programacyjnymi i literaturami prosyby być winno franko do Biura Ekspedycji Główny.
 Listy reklamacyjne nieopłacone nielegają frankowania.
 Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
 Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Kraków 23 grudnia.

Od jednego z naszych współpracowników na prowincji odbieramy następującą rozprawę w kwestyi leśnej w Galicyi zachodniej, którą z powodu rozciągłości na dwa numera pisma naszego podzielić musimy.

Kwestya leśna w Galicyi zachodniej.

I.

Wysokie Rządy krajowe w ciągłej i nieprzerwanej pieczołowitości o dobro kraju, celem przeprowadzenia w całej rozciągłości ojcowskiego prawa leśnego z d. 3go grudnia 1852, odezwą z dnia 29 maja b. r. umieszczoną w N. 41 *Tygodnika Rolniczo-Przemysłowego* z r. 1856, zawezwały pana prezesa towarzystwa leśnego Galicyi zachodniej, aby tenże zamieszczony w powyższej odezwie kwestye poddał pod narady tegorocznego zgromadzenia członków towarzystwa leśnego. Chcąc odpowiedzieć godnie położonemu w nim zaufaniu, towarzystwo leśne na posiedzeniach w dniach 15go i 16go lipca b. r. w Izdebniku odbytych, wysadziło z grona swego specjalną komisją *ad hoc*, która połączony się z komisją wyznaczoną tym celem z grona towarzystwa rolniczego krakowskiego, odbyła na dniu 10 listopada b. r. posiedzenie w obec delegowanego ze strony Rządu JW Merka c. k. radcy gubernialnego pod przewodnictwem pana Thierriot radcy leśnego przy rządzie krajowym w Krakowie. Gdy się jednak przekonano, iż debatowanie przy większym komplecie członków jest wielce utrudnione, przeto połączone komisje wybrały z grona swego kilku tylko członków, którym wypracowanie sprawozdania powierzono zostało. Tak uorganizowana komisja odbyła w dniach 25go i 26go listopada b. r. dwa posiedzenia, i rezultat prac swoich na ręce swego pana prezesa Thierriot złożyła, celem przedłożenia swego wypracowania za pośrednictwem Rządu krajowego pod światłą decyzją Wysokiego Ministerjum Państwa.

Sprawozdanie to ogłoszono zostanie dostownie wraz z wnioskami kilku członków w najbliższym numerze *Rocznika Leśnego*, nim jednak to nastąpi, nie od rzeczy będzie, aby kwestya tak żywo obchodząca właścicieli leśnych stała się własnością publiczności.

Chcąc sprawozdanie komisji należycie pojąć i ocenić, zastanowić się wprzód wypada nad istniejącymi w monarchii przepisami leśnymi.

Na dniu 3 grudnia 1852 r. wydane zostało dla całej monarchii austriackiej najwyższe prawo leśne. Prawo to prawdziwie opiekuńcze obejmuje 77 paragrafów i podzielone jest na 7 rozdziałów, z których pierwszy traktuje o gospodarstwie leśnym, dru-

gi o wyprowadzeniu produktów leśnych, trzeci o pożarach w lasach i szkodach zrządzonych przez owady, czwarty o służbie leśnej, piąty o przestępstwach przeciw bezpieczeństwu własności leśnej i sposobach karania takowych, szósty, o wynagrodzeniu szkody działywanej w lasach a ostatni o apellacyi od zapadłych wyroków. Pierwszy rozdział jako mający głównie na względzie kulturę i przyszły rozwój lasów jako orzekający główne przestępstwa leśne i sposób ich ukarania zasługuje na wyjątkowy rozbiór. Przestępstwa leśne powyższym rozdziałem objęte dzielą się stosownie do ich właściwości:

a) na przestępstwa, jakich się sam właściciel leśny celem osiągnięcia chwilowych nieprawnych zysków leśnych dopuścić może, jako to obracanie gruntów leśnych na inne cele, bez uzyskania poprzedniego pozwolenia ze strony urzędów politycznych (§ 2), dalej niezasiwanie wyciętego lasu w czasie prawem oznaczonym (§ 3) i nakoniec takie zniszczenie lasu, aby przeto wszelka dalsza kultura leśna niemożliwą się stała (§ 4).

b) na przestępstwa jakich się sąsiedni właściciele leśni dopuścić mogą, jako to takie użytkowanie z lasu, przez jakieby sąsiedni las w skutek wicherów na niebezpieczeństwo wystawiony został (§ 5).

c) na przestępstwa, których uniknięcie w interesie właścicieli leśnych leży, i jakich tylko wielce nie dbali o swe dobro dopuścić się mogą. Wykroczenia te raczej dobrimi radami nazwać by można, jako to, aby lasy położone w gniatach bardzo lekko lub w spadzistych górach tylko w nader wązkiej wycinał wrębach (§ 6), jak również, aby lasy położone nad wielkimi a nie skaliste brzegi mającymi rzekami nader ogólnie wykopywać i wycinać (§ 7).

Nadto § 22gi opiewa, iż lasy dostatecznej wielkości powinny być przez zdanych i egzaminowanych leśniczych administrowane, jak również iż każdemu przysługują prawo o przekroczeniach leśnych przeciwko paragrafom 2, 3, 4, 5, 6 i 7 urzędem politycznym donosić, którym w moc paragrafu 23go oddany jest nadzór (die Ueberwachung) wszystkich w ich obwodzie znajdujących się lasów. Stosownie do tego paragrafu też władze mają moc wzywać wymienione przestępstwa leśne, w pierwszj Instancyi karać za poprzednim przyzwianiem znawców i właścicieli sąsiednich lasów. Te są najważniejsze przepisy leśne odnośnie do lasów prywatnych, gdyż mniejsze przekroczenia leśne rozdziałem 5 objęte, jako mniej mające wpływu na ogólną produkcją leśną pomijam.

Następnie na dniu 19 kwietnia 1855 r. wyszło najwyższe rozporządzenie leśne wyłącznie dla Tyrolu i Vorarlbergu a to celem wszechstronnego wykonania postanowień prawa leśnego z dnia 3go grudnia 1852 roku, które interesowani w polskim prze-

kładzie znajdują w *Tygodniku Rolniczo-Przemysłowym* krakowskim N. 42 rok 1856. W moc powyższego najwyższego rozporządzenia wszystkie lasy rządowe gminne, instytutowe i prywatne w całym Tyrolu i Vorarlbergu obok urzędów politycznych podane są pod nadzór częścią dyrekcyi krajowej leśnej w Inspruku, częścią dyrekcyi górniczo-salinarnej w Hall, które szczegółową kontrolę za pośrednictwem podporządkowanych im niższych urzędów leśnych w całej prowincyi wykonywają. Kontrola ta jest tak specjalna, iż leśniczowie prywatni za przekroczenia leśne przeciwko paragrafom od 2 do 7go włącznie osobiście odpowiedzialni są bezpośrednio rządowi (§ 7) a o mogącej zachodzić potrzebie dodania stosownej liczby gajowych, orzekają urzędy polityczne (§ 8). Do wydania takiego najwyższego rozporządzenia przekraczającego granice postanowień prawa leśnego z d. 3go grudnia 1852 r. spowodowała jedynie wysokie rządy ta okoliczność, iż w Tyrolu i Vorarlbergu od kultury lasów wszelka inna kultura i zamieszkałość kraju zawiąza jak się tego we wstępie do rozporządzenia i wzywz wymienionej odezwie rządu krajowego z d. 29go maja 1856 r. (Oddział III) doczytać jasno można.

Komisja zatem zważywszy tak doniosłość prawa z dnia 3go grudnia 1852 r. jak również zbadawszy z całą sumiennością miejscowe stosunki leśne Galicyi zachodniej następujące na zadane jej odezwą z d. 19go maja b. r. pytania dała i umotywowała odpowiedzi:

1) Iż w Galicyi Zachodniej nie jest potrzebne ustanowienie osobnej dyrekcyi leśnej, ale wystarczy jeżeli radcy leśnemu mającemu nadzór nad lasami rządowymi prowincyi i rezydującemu przy rządzie krajowym dodany będzie obowiązek bycia pomocnym nacelnikowi kraju jako doradca (*Beirath*) w rozstrzygnięciu apellacyjnym trudniejszych zajęć mogących kwestyi leśnych.

2) Iż w Galicyi zachodniej abyecznem byłoby ustanowienie stałych niższych organów leśnych, któreby urzędem politycznym jako doradcy (*Beirath*) i znawcy ku rozstrzygnięciu kwestyi i przekroczeń leśnych pomocni byli. Dosty jest jeżeli w tem celu w każdym powiecie (*Bezirk*) za pośrednictwem obwodów (*Kreisbehörde*) sporządzone zostaną listy przysięgłych znawców leśnych wybranych z grona egzaminowanych leśniczych lasów rządowych, prywatnych, instytutowych lub gminnych, albo w braku takowych z grona większych właścicieli leśnych znanych z wzorowego administrowania swych lasów. Ci przysięgli znawcy leśni na wzór dawnych detaksatorów gruntowych wynagrodzeni będą w razie danym za swe czynności przez pobieranie wyznaczonych im dyet a ponoszonych w kwestyach prywatnych przez interesowane strony to jest przez stronę uznaną za winną lub fałszywego denuncyan-

ta, w kwestyach zaś tyczących się dobra całej prowincyi przez skarb państwa.

3) Iż w celu wykonania paragrafu 22go prawa z 3go grudnia 1852, to jest zamienienia dowolnego donoszenia o przekroczeniach przeciw paragrafom od 2go do 7go włącznie na doniesienie obowiązkowe, nie potrzebnem jest w Galicyi zachodniej stwarzanie nowych organów leśnych. Obowiązek ten z zupełnym zadowoleniem prawa wykonywać mogą tak liczne urzędy powiatowe (*Besirksamter*) zastępujące dawne dominia, tak same przez się jak również za pomocą podporządkowanych im niższych organów policyjnych-politycznych, jakoto przełożonych gmin dworskich i wiejskich oraz c. k. żandarmeryi, jeżeli pomienionym organom powyższy obowiązek jako obowiązek służbowy nałożony będzie.

4) Iż orzeczenie wielkości lasu odnośnie do ilości morgów, przy jakim w moc §fu 22go leśniczowie egzaminowani utrzymywani być winni w Galicyi zachodniej uskutecznić się nie da. Zdaniem komisji jest aby inną w tym względzie przyjąć zasadę — to jest zasadę dochodu — w skutek czego proponuje też aby lasy przynoszące minimum 3000 złr. m. k. dochodu, stosownie do katastralnego oszacowania, do utrzymania egzaminowanego leśniczego obowiązane były. Przy tej sposobności zwróciła komisja uwagę wysokiego Rządu na konieczność założenia w Galicyi szkoły praktycznej leśnej przynajmniej na 6ciu elowów, którzyby tak bardzo dający się czuć brak zdanych leśniczych w przyszłości zastąpić mogli. Braku tego żadnym sposobem przez sprowadzenie leśniczych z innych prowincyj wypełnić nie można, gdyż pominawszy koszty, tym sposobem dostaje się z małym wyjątkiem takie tylko indywidua, które w własnym kraju dla różnych przyczyn umieszczenia znaleźć nie mogą.

5) Iż masowanie mniejszych prywatnych lasów w jeden rewir leśny jest niemożliwem dla tego, iż masowanie ich z powodu, iż są rozrzucone jest wielce utrudnionem, iż w mniejszych parcelach przeprowadzenie racjonalnej kultury uskutecznić się nie da, a nakoniec, iż trochę lepsze lub gorsze ich zagospodarowanie nie wywiera żadnego wpływu na ogólną kulturę leśną. Lasy mniejsze pod odpowiedzialnością właścicieli ściślego zastosowania się do przepisów leśnych za pomocą przysięgłych w urzędzie politycznym leśnych, mogą jak dotąd z korzyścią i z zupełnym zadośuczynieniem prawu i nadal być administrowane. Nakoniec,

6) Iż lasy gminne jako własność wielu i lasy instytutowe jako własność moralna więcej szczegółowego wymagają dozoru, który to dozór w lasach odpowiedni przynoszących dochód przez egzaminowanych leśniczych z ramienia urzędów politycznych ustanowionych, w mniejszych zaś lasach przez przy-

CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

PRZEGLĄD

usiłowań rolniczo-przemysłowych.

Opieka Wys. Rządu nad zagospodarowaniem lasów w Galicyi i W. Księst. Krakowskiem.

Wysoki Rząd zamierzwszy administracją lasów, zaprowadzoną już w Tyrolu i Vorarlbergu, rozciągnąć i do innych prowincyj, zażądał od szanownego prezesa Towarzystwa leśniczego zachodniej Galicyi opinii w jaki sposób, z uwzględnieniem potrzeb i stosunków miejscowych, administracja ta w Galicyi zaprowadzoną być może.

Dla dokładnego objaśnienia, jak dalece i w jaki sposób zamiarem jest Wys. Rządu organizację lasów przeprowadzić w Galicyi, podajemy w tłumaczeniu odezwę c. k. Rządu krajowego krakowskiego z dnia 29 maja r. b. do prezesa Towarzystwa leśniczego Galicyi zachodniej:

Z rozporządzenia cesarskiego z d. 19 kwietnia b. r. Dziennikiem praw państwa ogłoszonym, powożmiesz W Pan wiadomość o postanowieniach organizacyjnych, wedle których administracja lasów w Tyrolu i Vorarlbergu zostaje urządzoną i o środkach przez Najjaśniejszego Pana nakazanych celem przeprowadzenia w tym kraju koronnym najwyższej ustawy lasowej z d. 3go grudnia 1852 i zapewnienia, aby takowa pod każdym względem ściśle była wykonywana.

Ogólne zasady, w wstępie pierwszym cesarskiego rozporządzenia zawarte a rzeczonyj organizacyi lasowej za podstawę służące, wedle których przeprowadzenie ustawy lasowej ma być w tym kraju wykonane, odnoszą się do następujących punktów głównych:

I. Zawiadowanie (*Handhabung*) policyi lasowa, odnośnie do przeprowadzenia postanowień w §§ 1—7 ustawy lasowej z d. 3 grudnia 1852 zawartych, należy do urzędów politycznych, a przeto w ostatniej instancyi do ministerstwa spraw wewnętrznych; zarząd prze-

ciwnie i gospodarstwo lasów rządowych należy do władz skarbowych, w ostatniej przeto instancyi do ministerstwa finansów.

Ustawa lasowa niepostanowiła żadnych wyłącznych organów do skutecznego i zbawiennym zamiarom teje ustawy odpowiedniego wykonania policyi lasowej; obowiązek albowiem §. 22 na właścicieli rozleglejszych lasów włożony utrzymywania uzdolnionych leśniczych, a wedle brzmienia §. 52 dalszy obowiązek do dania w pomoc administracyi lasowej dostatecznej straży, odpowiedzialności zwyczajom krajowym, ma jedynie na celu własny interes posiadacza, dotyczące jak najkorzystniejsze gospodarowanie w jego lasach i zabezpieczenie ich przeciw szkodom od ludzi i zwierząt. — Ustawa lasowa nieobowiązuje bynajmniej stanowczo, aby donosić o wykroczeniach przeciw istnieniu i utrzymaniu lasów w niemiennym ich obrębie (§ 1—7); § bowiem 22 teje ustawy orzeka jedynie, iż każdemu *stży prawo* donoszenia urzędem politycznym o dostrzeżonych nadużyciach prawu precyzyjnych, a mianowicie o użyciu na inne cele gruntów leśnych, o zaniedbanem zagejeniu, pustoszeniu i niewłaściwem obchodzeniu się z lasem, ale na *nikogo nie wkłada tego obowiązku*.

Zaprowadzenie rządowych policyi lasowej na które włożono obowiązek służbowy, pod odpowiedzialnością i przysięgą, donosić władzom politycznym o przekroczeniach ustawy lasowej, jest najpierszym i najważniejszym krokiem do praktycznego wprowadzenia jej w życie. Bez niej, rozporządzenia o zagospodarowaniu lasów, w tytule I ustawy lasowej ogłoszone, pozostały martwą literą, a nowa ustawa lasowa, właśnie w tej części, najważniejszej się stanowiska gospodarstwa narodowego, nie mogłaby nigdy osiągnąć zamierzonego celu.

II. W koronnym kraju Tyrolu z Vorarlbergiem — z powodu znajdujących się tam lasów górniczych i skarbowych i ustanowionych już przy tychże rządowych organów leśniczych, niemniej jak przez wzgląd na możebną oszczędność w kosztach — czynności ogólniej policyi lasowej równie jak zarząd i gospodarstwo w lasach rządowych, mają być *zalatwane przez wzajemne*

zastępstwo organów obu ministerjów, tj. spraw wewnętrznych i skarbu, w ten sposób, iż po części obowiązk policyi lasowej wykonywane będą w drodze delegacyi przez organa finansowe, a nawzajem, zarząd i gospodarstwo w pewnej części lasów rządowych poruczone zostają organom policyi lasowej.

III. W Tyrolu i Vorarlbergu, gdzie od utrzymania lasów i odpowiedniego w nich gospodarowania wszelka inna kultura i zamieszkałość całego kraju zawiąza, gdzie zatem stan lasów stanowi najgłośniejszą żywną kwestyę krajową, nie możnaby poprzestać na samem tylko zaprowadzeniu rządowej policyi lasowej, ale raczej wypadałoby zrobić krok jeden dalej, przekraczając nawet granice postanowień prawa lasowego, a to powierzając również i gospodarstwo w lasach gminnych organom leśniczym przez Rząd ustanowionym, a postanowienie §. 22 ustawy lasowej w ten sposób rozszerzając dla Tyrolu i Vorarlbergu, iż każdy prywatny właściciel lasu, bez względu na jego obszerność, obowiązany jest utrzymywać uzdolnionego i przez rząd zatwierzonego leśniczego, z nadmienieniem, iż wolno mu powierzyć gospodarstwo w swym lesie rządowym organom leśniczym, za stosunkowem wynagrodzeniem kosztów, albo też połączyć się z innymi właścicielami lasów i wspólnego z nimi utrzymywać leśniczego.

Zbytecznym byłoby zwracać uwagę WWPana, iż nie może być zamiarem rządu, urządzenie administracyi lasowej we wszystkich krajach koronnych na wzór Tyrolu i Vorarlbergu; zaprowadzenie wszelako wyż wspomnianych organów policyi lasowej państwa wypada uważać za najskuteczniejszy środek do przeprowadzenia najwyższej ustawy lasowej z 3 grudnia 1852, któreby, co do zasady głównej, nastąpić mogło we wszystkich krajach koronnych, w których już ta ustawa posiada moc obowiązującą albo ma ją uzyskać. W przeprowadzeniu jej wszelkie należałoby uwzględnić stosunki miejscowe, tak rozmaite w każdej szczegółowo prowincyi, niemniej jak istniejące już organa leśnicze tak rządowe jak prywatne, które wypada użyć do celów policyi lasowej, aby tym sposobem koszta na skarb przypaść mające, mogły być ile możności najmniejsze. Dla tego

też, jeżeli w prowincyach, gdzie się znajdują rozległe lasy skarbowe, a tęp samem liczne rządowe administracyjne organa leśnicze, zupełnie będzie odpowiedniemi i zgodnym z celami oszczędności włożyć na nie obowiązek sprawowania policyi lasowej, tak z drugiej strony, w prowincyach gdzie rząd mało albo wcale lasów nie posiada, ale natomiast znajdują się uszkatłceni i godni zaufania urzędnicy lasowi prywatni, możnaby im poruczyć sprawowanie publicznych urzędów ogólnej policyi lasowej, jak to za czasów istnienia sądownictwa patrymonialnego obywateli prywatni sprawowali urzędy publiczne, z odpowiedzialnością i przywilejami krajowej.

Wzywa się przeto uprzejmie WWPana, abyś poddałwszy przedewszystkiemi przedmiot niniejszy pod narady tegorocznego zgromadzenia członków Towarzystwa leśniczego Galicyi zachodniej, udzielił raczył zdania swego — wedle powyższych wskazówek, z uwzględnieniem właściwych krajowy stosunków lasowych, rozległości lasów i dotychczasowego ich gospodarstwa, niemniej jak istniejących organów leśniczych tak rządowych, jak prywatnych — w jakoby sposób organizacya lasowej policyi państwa, celem wykonania przepisów ustawy lasowej, najodpowiedniej i z jak największą oszczędnością dla skarbu publicznego, urządzoną i przeprowadzoną być mogła.

Zastanowić się również należy, czyby niewypadało także rozciągnąć nad lasami gminowemi szczególnego nadzoru pod względem technicznym i w jaki sposób przeprowadzić się dało praktycznie zasadę, iż każdy las winien mieć uzdolnionego zarządcę, który wskazywałby przez kilku właścicieli wspólnie utrzymywany być może — a to ile możności z uwzględnieniem i przestrzeganiem prawa wolnego wyboru racjonalnej metody gospodarowania w swych lasach.

Szanowny prezes Towarzystwa leśniczego widząc, że powyższa odezwa tyczy się dobra gospodarzy wiejskich, udzielił w czasie ogólnego zgromadzenia członków Towarzystwa rolniczego krakowskiego odezwę do doktorowi Wincentemu Polowi, członkowi obu rzeczonych Towarzystw. W skutek tego zrobił Dr. Pohl na ogólnem zgromadzeniu rolniczym wniosek: aby oba To-

siętych leśnych pod kontrolę leśniczych rządowych lasów skarbowych najbliższej położonych, lub w braku takowych pod kontrolą leśniczych prywatnych większych sąsiednich lasów prywatnych wykonywamy być może.

Wiedeń 22 grudnia. JCKAp. Mość wysłał jenerał-adjutanta swego fmp. bar. Kellnera do Neapolu z powinszowaniem do króla z okazji ocalenia jego z rąk mordercy. JCW. Arcyks. Ferdynand Maksymilian jest już w drodze do Brukselli, gdzie przepędzi święta. JCW. Arcyks. Rajner zasiada już w Radzie państwa.

Dzienniki wiedeńskie zastraszają się na myśl założenia banków prowincjonalnych. Jedno w drugie z tych pism broni to banku uprzywilejowanego, to banku kredytowego, a najbardziej lęka się decentralizacji interesów giełdowych, a stąd i rozwinięcia się przemysłu miejscowego i istnienia interesów miejscowych samodzielnie bez oglądania się na Wiedeń. Tymczasem Wiedeń pochłania nie tylko cały ruch giełdowy w państwie austriackim, ale niedopuszcza, aby gdziekolwiek bez opieki jego przyszło do skutku jakowe przedsiębiorstwo. Dotychczas o 4ch tylko bankach jest mowa, to jest z 4ch miast starają się o to: z Pragi, Pesztu, Tryestu i Wenecyi; ale *Ost-Deutsche-Post* chce obrócić ten projekt w śmieszność mówiąc o 22 bankach, ponieważ tyle jest krajów koronnych. My wątpimy, aby nawet 4 banki przyszły do skutku, ale ta zgodność dzienników wiedeńskich pod tym względem, kiedy w każdej innej sprawie jestadła między nimi panuje nieważność, dowodem jest tylko, jak ściśle wzajemnie istnieją między redakcyami wiedeńskimi a wiedeńskimi kapitalistami.

Zamieszany w Nrze 290 *Czasu* straszony pierwszy artykuł *Gazety Wiedeńskiej* o nowej ustawie małżeńskiej w Austrii, dajemy tu z kolei treść drugiego artykułu tejże gazety w tym przedmiocie:

Ustawa nowa o małżeństwie z trzech głównych składa się części: z instrukcyi dla sądów duchownych w sprawach małżeństw, nowej ustawy o małżeństwach i patentu cesarskiego z dnia 8go października 1856 (*Czas* Nr 243), który ustawę tę w całej monarchii zaprowadza i przepisuje niektóre postanowienia przechodnie. Wszystkie to prawomocne normy obowiązują od dnia 1go stycznia 1857.

O tej nowej ustawie więcej pisano dotąd w oddzielnych pismach niż w dziennikach, a to, iż albo nie było na to dosyć miejsca, albo nie stawało się. Pisma, które dotąd wyszły, przychylnie się o tej ustawie wyraziły. (*Gazeta* przedstawia się nad wartością trzech dzieł w tym przedmiocie pisanych).

Zasadę nowej ustawy małżeńskiej stanowi „Skazówka” dla sądów duchownych w Cesarstwie austriackim w sprawach małżeńskich, gdyż takowa zawiera w sobie przepisy dotyczące się ważności małżeństw. Skazówka ta ułożona jest z całą znajomością wszystkich istniejących ustaw kościelnych, a to w ten sposób, iż gdzieby wprawniwie kościelnem zachodziła jaka sprzeczność lub niepewność, zawsze to zdanie ma pierwszeństwo, które się najbardziej zgadza z postępowaniem umiędzielnym i z potrzebami naszego wieku, a to bez uchybiania zasadom kościelnym. Najznakomitsi znawcy nauki dogmatycznej i kanonicznej oddali publicznie sprawiedliwość tej Skazówce, a episkopat austriacki przyjął ją formalnie uznając potrzebę tożsamości postępowania i przepisano ją jako normę postępowania dla sądów duchownych w sprawach małżeńskich. Dla tego patent cesarski z dnia 8go października 1856 (art. V, VIII, IX i XII) tudzież nowa prawo cywilne o

małżeństwach § 3 słusznie uważa ją za źródło, z którego czerpać należy przepisy ustawy kościelnej pod względem małżeństwa lub kościelnej ustawy małżeńskiej w Austrii. Dla tego słusznie zwrócono uwagę przy końcu „Instrukcyi”, iż prawo wspólne może tu iść w pomoc, albowiem w § 251 jest powiedziane: „Jeżeli się zdarzy przypadek nieprzewidziany w tej instrukcyi, postępowanie i orzeczenie nastąpi wedle przepisów prawa zwyczajnego.”

Instrukcyja dla sądów duchownych w Austrii w sprawach małżeńskich dzieli się na dwie części, których zasadę stanowią oba prawidła przyjęte na koncilium trydenckim (*Sess. 24 de matrim. can. 4 i can. 12*), które odtąd mają moc obowiązującą dla katolików w całej Austrii. Oba te prawidła brzmią: że Kościołowi służy moc oznaczenia przeszkód niedozwalających małżeństwa, i że sprawy małżeńskie należą przed sędzię kościelny. Rozróżnienie to istnieje i w prawie świeckiem, gdyż ustawa ustanawia co jest samem prawem, a następnie przepisuje postępowanie. Tak więc instrukcyja w jej części czyli tytule mówi o istocie małżeństwa wedle nauki katolickiej, a potem o sposobie przeprowadzenia jego prawnie do skutku; w drugiej części ustanawia urządzenie sądów kościelnych i w miarę różności zdarzających się przypadków daje ściśle przepisy postępowania w sprawach małżeńskich. W całej instrukcyi przebiega duch łagodności właściwy ustawodawstwu kościelnemu.

Zaraz z początku (§ 1) wyobrażone jest małżeństwo w swojej wzniosłej godności i przeznaczeniu, nie jako zwykły stosunek kontraktowy, lecz w głębszym swoim znaczeniu jako związek religijny polegający na nakazie boskim i podniesiony przez Chrystusa do wysokości sakramentu nowego Przymierza, a więc jako święte i nierozwiązalne. Tym sposobem jasno jest wyrażone stanowisko kościelnej ustawy małżeńskiej, a to na zasadzie nauki przyjętej w koncilium trydenckim (*Sess. 24 de matrimonio*).

Ważna w dotychczasowej ustawie małżeńskiej w Austrii następuje zaraz zmiana. Tyczy się ona zaręczyn (§ 2-10). Do wyjaśnienia tej różności, służyć może co następuje: Według wrodzonych pojęć prawnych, z przyrzeczenia należyście danego i przyjętego wynika obowiązek dotrzymania obietnicy. Cała teoria umów na tem się opiera. Zwierchność państwa powinna przestrzegać wykonania umów kontraktowo zawartych. Mogą tu zachodzić wyjątki, lecz powinny być rzadkie przez wzgląd, iż świętość umów stanowi konieczną podstawę społeczeństwa. Zaręczyny są pewnym rodzajem umów, ale jeżeli ma z nich wynikać przymus do małżeństwa, następstwa mogą być szkodliwe. Kościół w ustawach swoich chce utrzymać moc obowiązującą zaręczyn, ale stara się ogólnymi przepisami powstrzymać nadużycia ich i szkodliwe następstwa; natomiast ustawy cywilne w Austrii odmawiały zaręczynom wszelkiego znaczenia prawomocnego. Kościół o tyle uznaje prawomocność zaręczyn o ile to jest z dobrem społeczeństwa i lekkożylności stawia zapory. Zaręczyny bowiem, wyjąwszy kiedy idzie o najbliższych krewnych, są tylko przeszkodą zabraniającą i w razie zastawiania się niemi muszą być zupełnie udowodnione, samo zaś przypuszczenie ich lub prawne domyślanie się przeciw nim świadczy (p. Instrukcyę § 3-8 i § 107-112). Dla zapobieżenia by niedoświadczona młodzież przez nieroztropne przyrzeczenia nie była na szkodliwą narozą, przymus małżeństwa z powodu zaręczyn wyklucza się, skoroby małżeństwo tak zawarte mogło być nieszczerliwym, jak również nie ma miejsca wynagrodzenie umówione w razie odstąpienia drugiej strony. Tym sposo-

bem usunięte są szkody mogące wynikać z zaręczyn, którym dawne prawo cywilne w Austrii zabiegało. Ustawa kościelna ten sam cel osiąga jak zamierzono w prawie cywilnym, a ma to za sobą, iż nie unieważnia obietnicy wzajemnej danej formalnie i przyjętej i nieodmawia jej prawomocności, co zawsze jest niebezpiecznym, osłabiając wiarę i ufność w ludziach.

Pest. Lloyd donosi, że ministerium oświecenia dało przychylną opinię na podanie kupiectwa peszteńskiego o założenie w Peszcie akademii handlowej. Opinia ta przeszła teraz do ministerstwa handlu i dziennik ten spodziewa się przychylniej rezolucyi.

Jenerałny gubernator Lombardzko-Wenecki dozwolił wrócić do kraju wygnancom Mateuszowi Ballovich, Piotrowi Campana i Józefowi Accurti.

Dziennik węgierski *Religio* zamieszcza pismo otrzymane przez biskupa z Stuhlweissenburga, do którego załączoną była summa 26,000 zlr. przeznaczona na zakłady dobroczynne w tem mieście. Dawca tej sumy nie chciał wymienić swojego nazwiska.

Gas. Wiedeńska zamieszcza następujące nadania: J. C. W. Arcyks. Ferdynand Maksymilian otrzymał wielką wstęgę orderu św. Szczepana. Mianowani wielki-admirałami, kontr-admirałami: J. C. W. Arcyks. Ferdynand Maksymilian naczelny dowódca marynarki i bar. Aleksander Bujakowicz przydzielony do jego boku. Kontradmirałami, kapitanami okrętów: Karol Guito de Seps-Martonos, bar. Antoni Bourguignon de Baumberg i Ludwik kaw. Fautz; kapitanem liniowym, kapitan fregaty Eugeniusz kaw. Preu; następnie trzech kapitanów korwetowych posuniętych na kapitanów fregat i tyłuż poruczników na kapitanów fregat. W artyleryi połowej zamianowani pułkownikami podpułkownicy Franciszek Treudl 7go pułku księcia Luitpolda bawarskiego i Józef Stegmüller z 4go pułku księcia Hauslab.

N. Pan zamianował Klemensa Piłata przełożonego archiwum w ministerium domu ces. i spraw zagranicznych rzeczywistym radcą sekcji, a radcą policyjnym przy jlnem gubernatorstwie prowincyi włoskiej Feliksa Griffini radcą sekcji w ministerium spraw wewnętrznych, pozostawiając go nadal przy jego obowiązkach.

Niemcy.

W styczniu spodziewają się w Berlinie W. księcia Konstantego Rosyjskiego, który udaje się do Paryża, a stamtąd przez południową Francję i Marsylię do Nizy do swojej matki.

W miejsce posła angielskiego przy związku niemieckim Sir Aleksandra Malat, zamianowany jest tymczasowy poseł angielski w Lizbonie p. Howard. Dnia 19 b. m. sąd w Berlinie skazał na 3 lata więzienia właściciela ziemskiego z Prus zachodnich Puttkamera Kleszczyńskiego z Trzunia, za zbrodnię stanu. Wyrok ten wydany był jeszcze w r. z. zaręczynie, gdyż oskarżony zbiegł do Francji; lecz obecnie stawił się dobrowolnie, zażądał rewizyi swojego procesu stawiając w obronie swojej świadków, między którymi dawniejszy współoskarżony jego właściciel dóbr Kalkstein. Mimo tego sąd utrzymał dawny wyrok.

Weser Ztg. pisze z Berlina: Wraz z notą wystosowaną d. 8 b. m. do posłów pruskich w Londynie, Paryżu, Wiedniu i Petersburgu pod względem sprawy neufchatelskiej, odeszła równocześnie do posła pruskiego przy Związku niemieckim instrukcyja. O tyle o ile z wiarogodnego źródła dowiedzieć się można było o tych aktach dyplomatycznych, treść ich jest bardzo niepokojąca jakkolwiek niepozabawia zupełnej

nadziei spokojnego załatwienia sporu. Instrukcyja upoważnia posła związkowego, nie do uczynienia wniosku jakowego, lecz do zawiadomienia poprostu jakie kroki w Berlinie przedsięwzięć zamierzono, Zgromadzenie związkowe mogłoby być wezwaniem do dania swojego zdania o tem przedstawieniu, ale nie będzie zawezwane do wzięcia tego przedmiotu pod obrady swoje. Co się tyczy treści instrukcyi, rząd pruski oznajmia naprzód swoje podziękowanie Bundestagowi za uchwałę swoją w tej sprawie (w przedmiocie uznania protokołu londyńskiego P. R. C.); przypomina on, że Bundestag starał się wyrazić na Szwajcaryi uznanie prawa Prus, przez bezwzględne uwolnienie więźniów. Od chwili gdy Rada związku szwajcarskiego odrzuciła to żądanie, nie wiele obiecywać sobie można z kroków dyplomatycznych, pozostaje jedynie to teraz, aby przez wystawienie odpowiednich sił zbrojnych nadać żądaniom swoim potrzebne poparcie. W tym celu rząd Pruski wszedł już w stosowne umowy z dotyczącymi rządami niemieckimi, aby zapewnić sobie wolność ruchów wojskowych. Taką jest istotna treść oświadczenia uczynionego w Frankfurcie.

W nocie wystosowanej do posłów pruskich przy czterech dworach mocarstw europejskich, podobnie zawiadomienie jest proste i kategoryczne o przygotowaniu wojennych, z tem dołożeniem, że się rzecz tę raz do końca doprowadzi. Podpisywaczom protokołu londyńskiego wolno jest starać się o załatwienie pokojowe, a i Szwajcaryi pozostawia się do woli czy zechce przez pośrednictwo jednego z mocarstw lub przez cztery mocarstwa podpisane na protokole londyńskim, zanieść do Prus przedstawienia w celu zgodzenia sporu. W bliższy rozbiór sprawy tej, nota ta wcale podobno nie wchodzi.

Wiadomo że 18go grudnia poseł pruski podziękował Związkowi niemieckiemu za uznanie prawa Prus do Neufchatela, ale niewiadomo dotąd, aby inne jeszcze jakowe przedstawienia albo deklaracje wnoszą, jak np. co do układów z rządem Badeńskim o przechód wojsk pruskich, jak to powyższy artykuł *Gazety Wesserskiej* zdaje się natraczać.

Szwajcaryja.

Do *Gas. Kolonńskiej* piszą pod dniem 15 grudnia z Berna:

„Prezes w rady berneńskiej wyrzekł przy otwarciu posiedzeń tejże rady, pomiędzy innymi następujące wyrazy: „Spodziewamy się że ci co stoja na czele spraw Związku, zdołają załatwić zatargi z honorem i dobrem wspólnej ojczyzny i oszczędzić nam wojny pomni tych słów poety: „Wojna to rydwan z zaprzęgiem szatanów, ci co w nim siedzą niezgodną gdzie dają.“ Gdyby jednak niepodobnym było spokojnie się porozumieć względem niesfusznych urószeń, niech kraj chwyci za oręż i odeprze wszelką obcą zaczepkę. Boże udzieli nam na ten czas swojej wszechmocnej opieki!”

„Wypuszczenie na wolność bez poręki kilku więźniów neufchatelskich, nakazane przez Izbę oskarżenia, obudziło tu niejaki zdziwienie. Łatwo pojąć, że sposób myślenia hrabiego Pourtales-Sandoz dozwolił przeniesie tego starca do jego własnego mieszkania, pilnie zresztą strzeżonego—lecz niemożna sobie wytkomaczyć powodów wyświadczenia tejże samej łaski drukarzowi Wolfrath. Prokurator jlny widział się zmuszonym, w skutku ostatniego faktu zaproponował uwolnienie innych jeszcze osób, które według aktu oskarżenia zdają się mniej być winnymi niż Wolfrath.

Włochy.

Kilka jeszcze nowych następcza się szczegółów za-

warzystwa tak rolnicze jak leśnicze, wysadziły z kół swego komisya złożoną, celem rozpatrzenia stosunków lasowych odpowiednio miejscowości Galicyi i W. Ks. Krakowskiego i wypracowania wniosków, na którychby rząd krajowy mógł się opierać w zaprowadzeniu przyszłej zamierzonej organizacyi nadzoru lasowego.

Ogólne zgromadzenie Towarzystwa roln. krak. uznając ważność przedmiotu przyjęło powyższy wniosek bez dyskusyi i uchwaliło wybranie komisyi, złożonej z siedmiu członków, którzyby zadaniem było: po gruntownem zbadaniu projektu do zamierzonej przez Wys. Rząd organizacyi nadzoru, niemniej jak właściwych różnym okolicom prowincyi naszej stosunków gospodarstwa lasowego i stosunków prawnych, wspierać i objaśniać zdaniem swoim zdanie w tej mierze Towarzystwa leśniczego, które, jako w przeważnej większości złożone z urzędników lasowych, z powołania swego wyłącznie prawie techniczną i administracyjną stroną kwestyi mieć może na szczególniejszym względzie; a dla którego pogląd na ten przedmiot, ze stanowiska nie mniej ważnego prawa własności i potrzeb właścicieli, wiele będzie pożądanym i niezbędnym.

Do tej mieszanej komisyi zostali wybrani częścią członkowie Tow. roln. krak. częścią leśniczego zachodniogalicyskiego, mianowicie pp. Dr Alth Aloizy, nadleśniczy Beer Franciszek, Brandys Wojciech obywatel ziemski, nadleśniczy Jakosch Ignacy, dyrektor dóbr Loeffler obywatel ziemski Michałowski Władysław, Milewski Walenty i Niedzielski Erazm, Dr Pohl Wincenty, leśniczy Rzebak Jan, nadleśniczy Stonawski Jędrzej, sekretarz gospodarczy Sieglar v. Eberswald, obywatel ziemski Sobolewski Marcell, nadleśniczy Stramberski Antoni, obywatel ziemski Wężyk Leonard, naczelnik powiatu Weinling Karol, obywatel ziemski Znamięcki Franc., radca leśniczy Thieriot Wojciech c. k. sekretarz leśniczy Firsznek Wawrzyniec.

Zdania obradujących członków jednego a drugiego Towarzystwa różniły się w ogóle, zgadzając się wszakże co do zasady posłużyły do sformułowania następującej odpowiedzi.

1. Jakim sposobem dałoby się w Galicyi zachodniej, z uwzględnieniem właściwych stosunków posiadłości i rozległości lasów, jako też istniejących dotychczas gospodarstwa i istniejących już rządowych i prywatnych organów leśniczych, najodpowiedniej i z jak największą oszczędnością dla skarbu publicznego, zaprowadzić organizacyja policyi lasowej państwa, dla wykonania przepisów ustawy leśniczej?

Podług § 23 prawa leśniczego są władze polityczne obowiązane czuwać nad gospodarstwem wszystkich lasów swego okręgu. Jeżeli zaś do zaprowadzenia organizacyi politycznej kraju urząd obwodowy tylko miał sobie powierzone to czuwanie i dla rozległości obwodu ono dla niego nadto trudnem było, to dzisiaj, gdy dane są władzom obwodowym urzędy powiatowe, ma w nich rząd organy potrzebne do wykonywania policyi lasowej. Powiaty nie są nadto rozległe, aby nie mógł każdy urząd powiatowy wiedzieć, jakie panuje gospodarstwo w lasach jego obrębu. Aby do jego wiedzy o każdym czasie i bez wielkich trudności wiadomości o stanie lasów dochodziły, ma podwładne sobie organa, na które wypadaloby włożyć obowiązek donoszenia natychmiast urzędowi powiatowemu o zaszych w lesie spustoszeniach.

Zaprowadzenie przeto umysłnych i stałych organów leśniczych byłoby ciężarem uciążliwym i zbytecznym zarówno dla skarbu państwa jak i dla prywatnych, a to tym więcej, że w Galicyi nadto wiele jest lasów, aby obawiać się można braku drzewa, przeciwnie stoją znaczne obszary lasów osobiwie w górach, które nie przynoszą żadnego dochodu. Przyczyną znacznego podniesienia się cen drzewa w ostatnich latach, nie jest wcale brak jego, lecz koszt ścinania i wywozu. Znaczne wreszcie torfarnie i pokłady węgla kamiennego zabezpieczają od wszelkiej obawy braku opałowego materiału. Postępkij wymianione w § 2 aż do 7 prawa leśniczego, których popelnienie lub zaniechanie jest przekroczeniem prawa leśniczego, może osądzić w ogóle każdy chociażby nie był technicznie w lesnictwie ukształcony, i nie potrzeba żadnych szczególnych wiadomości do osądze-

nia czy przestępstwo takie ma miejsce. Że zaś mogą zdarzać się przypadki, gdzie techniczne zdanie jest niedoświadczone, ośmiela się zatem komisya do następującej propozycyi.

a) aby c. k. urzędnik nadleśniczy, który ma techniczny nadzór lasów rządowych leżących w powiecie, a i tak zawsze w większem miasteczku mieszka, W. Rządowi jako doradca przydzielonym był.

b) aby władze obwodowe w każdym obwodzie, podług miejscowych stosunków, kilku bądź rządowych, bądź prywatnych urzędników leśniczych, którzy za zdolnych są uznani, jako doradców technicznych zaproponowały. Ci przez wys. Rząd krajowy potwierdzeni i połączeni do złożenia przysięgi niechajby byli obowiązani w zdarzających się wypadkach służyć radą swą na żądanie władz obwodowych. Leśniczy urzędnicy ci mieliby tylko w czasie ich powołania prawo do wynagrodzenia, które jak mówi § 23 prawa leśniczego ponosić ma ten, który nie okazał się wolnym od winy, w razie zaś niesłusznego oskarżenia który był tego powodem, a gdy żaden z tych przypadków nie ma miejsca, następuje wynagrodzenie skarbu państwa. Wynagrodzenie przypadające urzędnikowi leśniczemu, a składające się ze zwrotu kosztów podróży i stosownych diet, powinno mu być wypłacone natychmiast ze skarbu państwa, bezwzględnie na możność i czas odebrania onego od osoby, która na zwrócenie tego kosztu skazaną została.

W powiatach gdzie niema dostatecznie uzdolnionych, rządowych ani prywatnych urzędników leśniczych, może urząd obwodowy w sprawach gospodarstwa lasowego zawezwać do rady także tych posiadaczy lasów, którzy dali dowody swej znajomości gospodarstwa lasowego i zdolności orzeczenia w dotyczących się jego sprawach.

Tym sposobem zdaje się dałoby się bez obciążenia skarbu państwa, przeprowadzić prawo leśnicze w Galicyi i stałoby się zbytecznym zaprowadzenie umysłnych organów policyi lasowej państwa.

2. Czy wypada podciągnąć lasy gminne pod osobny

nadzór leśniczo-techniczny?

Nietylko lasy gminne, ale wszystkie funduszowe i korporacyjne, jako należące osobom moralnym, wypadają w interesie dobra narodowego poddać pod opiekę we względzie technicznym. Członkowie terażniejsi gminy albo korporacyi nie są nieograniczeni posiadaczami lasu, lecz takowemi są z krajem wspólnie istniejąca gmina albo korporacyja, a majątek jej powinien być zabezpieczony od zmarowania, bo i następcy mają równe do niego prawo. Stan lasów ucierpiałby łatwo, gdyby tymczasowym użytkownikom nieograniczony z nich użytek wolno było pobierać, bo natenczas rąbanoby w nich podług indywidualnego zdania użytkowników i mogłyby mieć miejsce przejścia z jednej kultury w drugą, np. ze zrzębu wysokopiennego w niskopienny, albo też niestosowne przyspieszenie zrzębów, albo nakoniec niepotrzebne zapuszczenie innego gatunku drzew, przez co zmieniłyby się wartości lasu dla następców, a w większej części wypadków spadaby.

Dla uniknięcia tego, byłoby potrzebne prawne postanowienie, iż dla lasów, które z powodu rozległości swojej osobnego zawiadowcy leśniczego potrzebują takowego przez gubernium w zdolności swej potwierdzonej gmina lub korporacyja przyjąć i utrzymywać jest obowiązana. A gdy to nie nastąpi po upływie roku od chwili ogłoszenia tego prawa, natenczas obsadzony jest posady drogą urzędową nastąpi. Mniejsze lasy tego rodzaju wypadaloby oddać pod nadzór techniczny najbliższemu rządowemu albo ze zdolności swej znanemu prywatnemu leśniczemu.

Urzędy obwodowe byłoby obowiązane zdawać sprawę do gubernium, które z pomiędzy lasów gminnych i korporacyjnych w dotyczących się obwodzie położonych potrzebuja osobnego zawiadowcy leśniczego, a które jako nadto małej rozległości sąsiedniemu urzędnikowi leśniczemu do technicznego zagospodarowania powierzono być mogą, dołączając zarazem propozycye co do wynagrodzenia usługi w porozumieniu z interesowanymi w tem stronami. (D. n.)

zerniętych z dzienników włoskich, dotyczących...
 w pierwszym śledztwie oskarżony wyrażał się w
 słowach pełnych gorczyco przeciwko wyprawie je-
 nerała Nunziante do Kalabrii. „Przyniosła ona, mó-
 więź, śmierć i zniszczenie rodzinom, dla te-
 go przysięgam pomścić się za sprawę wszystkich. Je-
 dnym moim wyrzutem w chwili śmierci będzie, do-
 stać on w końcu, że mi się zamiar niepowiódł.”

Prefekt policyi i jen porucznik Socca inspektor
 wygadali królóbójcę, który zażądał papie-
 rów, chcąc spisać wyznania swoje. Napisał on te sło-
 wa: „Od lat 6 przechowuję nienawiść do króla Fer-
 dynanda II. Należę do kategorii powstańców Kala-
 bryjskich od r. 1848. Było moim zamiarem uwolnić
 Niemca od tego potworu. Niemam najmniejszej chę-
 ci wydawać imion braci moich, którzy jak ja sprzy-
 gli się aby świat oswobodzić od tyrańca, lecz
 nadzieję chwila gdzie ich sztylety pomszczą nas
 wszystkich.”

Komisya sądowo-wojenna w Massa w Modenskiem
 skazała cztery osoby za zbrojne najeździe w miesiącu
 lipcu na dożywnie więzienie; między skazanymi
 dwóch jest nieobecnych, na których wypadł wyrok
 znaczący. Cztery inne osoby uznane niewinnymi.

Papież na znak zadowolenia swego i ku za-
 chęceniu przeznaczył 10 orderów z 50 skudami ro-
 cznej płacy dla tyluż oficerów i 55 medalów, z któ-
 rych 35 połączonych jest z płacą 30, a 20 z płacą
 35 skudów dla tyluż oficerów i żołnierzy, którzy
 się w służbie odznaczyli.

Hiszpania.

Donoszą z Madrytu pod dniem 14 grudnia, że na
 radzie ministrów odbytej w wiliu dnia tego, kwestya
 budżetu obszernie była rozbiejana. Każdy minister
 wygotował osobny budżet swoich wydatków, które
 wzięte razem, wynoszą na rok 1857 1,000,600,725
 realów. Pan Barzanallana oświadczył, iż mu niepo-
 dozna wystarczyć na tak ogromne wydatki. Każde
 ministerium musiało przeto budżet swojego wydziału
 do najmniejszej jak tylko można ograniczyć cyfrą.

Kwestya finansowa będzie jeszcze dłużej w Hi-
 szpanii skąta, o którą się rozbijają będa ministrowie
 finansów jeden po drugim. Rząd progresywny us-
 tanowił podatek pod nazwą *derrama nacional*; po-
 datek ten obudził nieukontentowanie i wywołał przy-
 kre zajęcia pomiędzy rozmaitemi korporacjami lu-
 dowymi; jakkolwiek zaprowadzony był w miejsce po-
 datku konsumpcyjnego, który natomiast zniesiono.
 Dziś przywracają podatek konsumpcyjny i utrzymują
 podatek zwany *derrama*. Pomimo tego podwójnego
 źródła, minister finansów nie zdola zadosyć uczynić
 wszelkim nowo tworzącym się potrzebom.

Niektórym ministrom mało zależy na tem, jakim
 sposobem skarb publiczny zapewnić, byleby mogli
 przyjaciółom swoim dogodzić. Co dzień prawie *Ga-
 zeta* ogłasza nowe tworzone i hojnie dotowane po-
 sady, a dziś minister sprawiedliwości otwiera cztery
 nowe urzędy przy najwyższym sądzie wojny i ma-
 rynarki. Urzędnicy ci będą pobierać po 50,000 re-
 alów rocznie.

Ambasadorowie zamianowani do Londynu, Wiede-
 dnia, Turynu, Washingtonu i Frankfurtu, zawezwani
 zostali do ministerium stanu dla odebrania ostatnich
 swoich instrukcyj. Dostali oni rozkaz udania się na-
 tychmiast na swoje posady. Lecz nie wszyscy chcą
 się do tego zastawiać, wczoraj albowiem jeszcze
 p. Gonzalez Bravo oświadczył, iż nie wyjedzie aż
 w pierwszych dniach stycznia. Rząd w przykre
 znajduje się położeniu co do pana Bermudez de Castro,
 zamianowanego do Wiednia, którego słusznie czy-
 nieślusnie, sądzą być autorem artykułów ogłoszo-
 nych w *Diario Espanol*, przeciwko pożyczce Mirésa.
 Jest mniemanie, że jeżeli nie wyjedzie natychmiast,
 postrada swoją posadę. Zdaje się jednak, że p. Ber-
 mudez de Castro sam się poda do dymisji, jeżeli
 pożyczka zaciągnięta zostanie bez modyfikacji.

Dziennik Espana w jednym z swoich artykułów
 zwala na Francję i Anglię odpowiedzialność za za-
 mach przeciwko królowi neapolitańskiemu. Ustęp ten
 brzmi następnie:

„Ubolewamy nad czynem, który zagroził życiu
 Ferdynanda II., ubolewamy również nad uporem An-
 glii i Francji, które chcą narzucać warunki niepo-
 dogdliemu rządowi Obojga Sycylii. Od chwili, gdy
 król widzi się wyzwanym do walki nierównej i nie-
 sprawiedliwej przewyższającej jego siły, miłość je-
 go poddanych, której granice nie dochodzą do
 zapału, słabnąc zaczyna. Poddani jego tracą zaufa-
 nie w siebie w obec walki, do jakiej wystąpićby mu-
 sieli, chcąc utrzymać tron swemu monarsze, a w po-
 łożeniu tak niekorzystnym, niechęć zamienia się na
 nienawiść i zemsta dosięga swego celu...”

Gazeta ogłasza statuta nowego banku w Seville.
 Statuta te potwierdzone zostały przez trybunał we-
 kslowy i przez radę ministrów. Kapitał wynosić bę-
 dzie 18,000,000 realów. W tej chwili będzie wyda-
 nych 3000 akcji, każda po 2000 realów.

Kawiarz szwajcarska, jeden z najpiękniejszych
 gmachów Madrytu, o mało że przedwczoraj nie stał
 się zupełnie zdobyczą płomieni. Ogień tlił się już
 wewnątrz od paru dni, a tylko brak powietrza spóź-
 nił wybuch, który całe miasto napełnił przestra-
 chem.

Alarm nastąpił około godz. 4. z rana, gdy już o-
 gień silnym rozżarzonym wiatrem zaczął dochodzić
 do strychów napełnionych starami papierami. W nie-
 spełna półgodziny cała część wierzchnia gmachu
 zamieniona została w gruzy. Około północy dopie-
 ro zdołano stać się panem ognia.

Niektóre dzienniki na gwałt domagają się przy-
 wrócenia inkwizycji świętej. Pewną jest rzeczą że
 wiele osób wysokie zajmujących godności, myśli na
 serio o przywróceniu tej zgubnej instytucji. Myśl

ta zgodzająca się z systemem absolutyzmu, niespeł-
 ni się jednakże aż chyba po nastąpniej zmianie
 w ministerium.

Chociaż inkwizycja nie jest przywrócona urzę-
 downie, jednakowoż istnieje ona prawie w niektó-
 rych prowincjach. Gubernator cywilny Sarogossy
 ogłosił niedawno okólnik, polecający wszystkim in-
 spektorom policyi bezustannie śledzić i surowo ka-
 rać wszystkich bluźnierców, i tych, którzyby się po-
 kazali pozbawieni uczuć religijnych. Przed dwoma
 tygodniami mnóstwo poczyniono aresztowań z roz-
 kazu gubernatora cywilnego. Największa część osób
 aresztowanych niewie przyczyny swego uwięzienia.

R o s y a .

Według odebranych przez nas wiadomości, sprawa
 perska wywołuje coraz większą czynność w obu
 oddziałach wojsk rosyjskich stojących na granicach
 środkowej Azji: w korpusie orenburskim i w armii
 kaukaskiej. Korpus orenburski mający z przeznaczenia
 stanowiska swego działać w Turanie, jest
 gotowy w pochód w tę krainę; znaczna część jego
 stoi nad jeziorem Aralskim, skąd w danym razie mo-
 głaby ruszyć w górę rzeki Oxus ku Afganistanowi.
 Chociaż zima sprzyja marszom na niskich i bezwo-
 dnych stepach między morzem Kaspijskiem a jezie-
 rem Aralskim, gdyż śnieg dostarcza wody; wątpi-
 my jednak aby w jakimkolwiek przypadku korpus
 ten ruszył w głąb Turanu, wciągu bieżącej zimy;
 zapewnie z rozpoczęciem działań zatrzymałby się do
 wiosny, a mogąc obrać drogę pochodu wzdłuż rzeki,
 nie potrzebowałby wody śniegowej. Z drugiej
 strony część armii kaukaskiej, mająca przeznaczenie,
 z powodu swego stanowiska, działać w danym
 razie we właściwej Persyi, zgromadzona została
 w pobliżu dwóch umocnionych portów Kaspijskich;
 Petrowska i Baku, z których z łatwością morzem
 przewieziona być może na wybrzeża persko-kaspij-
 skie i wysadzona w Astrabadzie lub w pobliżu Te-
 heranu. Mniemają, że w danym razie generał Chru-
 lew lub nawet sam namiestnik kaukazki ks. Borya-
 tyński objąłby dowództwo nad wojskami mającymi
 działać w Persyi. Do tych działań użyłaby była je-
 dynie część armii kaukaskiej; daleko większa po-
 łać armii szczególnie wojska rozłożone na pię-
 ciu liniach wojennych otaczających góry to jest: na
 linii kaspijskiej, środkowej, południowej, czarnomorskiej
 i północnej, — pozostałaby na swoich stanowis-
 kach, strzegąc ludy kaukazkie lub z nimi walcząc.

Obawiamy się, że wiadomość ta przechodząc do
 dzienników niemieckich; przekształconą zostanie i
 przeciwstawną rozmaitemi dodatkami mającymi jej
 dać piętno oryginalnej dzienników niemieckich ko-
 respondencyi, jak to się stało z pierwszszym naszym
 o tej samej rzeczy doniesieniem. Wówczas po donie-
 sieniu o koncentrowaniu się wojsk rosyjskich
 w pobliżu Baku, skąd morzem mogłyby płynąć do
 Astrabadu, dodaliśmy, że korpus generała Chru-
 lewa, stojący w prowincjach Erywanie i Szerywanie,
 mógłby z łatwością lądem ruszyć na pomoc szachowi.
 Jeden z dzienników niemieckich przekształcił
 tę wiadomość w własne a następujące doniesienie:
 „generał Biorlew rusza lądem w 50,000 żoł-
 nierzy na pomoc szachowi”; a ta mylnie impro-
 wizowana wiadomość obiegła całą Europę.

Wiadomości i listy z Petersburga sięgają do
 14go grudnia. Znajdujemy między niemi doniesie-
 nie, iż zarządzający tymczasowo ministerstwem dóbr
 państwa ks. Szeremetiew zachorował ciężko, a kie-
 dy jeszcze posiada ministra apanażów po śmierci hr.
 Leona Perowskiego obsadzoną nie została, obawia-
 ją się że wkrótce nowa strata uszczupli grono mi-
 nistrów. Uderza wszystkich jak szybko po śmierci
 Cesarza Mikołaja znikli z politycznego świata ro-
 syjskiego mężowie, którzy za jego panowania stali
 przy sterze państwa, a znikli to umierając, to usu-
 wając się w życie prywatne: Paszkiewicz, Woron-
 ców, Wołkoński, Perowski i tyłu znakomitych je-
 nerałów już nie żyją; Nesselrode (kanclerz państwa
 i minister spraw zagranicznych), Menszyków (mini-
 ster marynarki), Dołhoruki (minister wojny), Bi-
 bików (minister spraw wewnętrznych), Kleinmichel
 (minister robot publicznych) usunęli się lub usunię-
 ci zostali w życie prywatne.

W dziennikach petersburskich ogłoszone są
 następujące rozkazy cesarskie oznajmione rządzą-
 cemu senatowi przez p. ministra skarbu: Cesarz na
 przedstawienie ministra i zdanie komitetu pp. mini-
 strów, w dniu 23 października r. b. raczył rozka-
 zać; pobór ustanowiony zatwierdzonymi 18go mar-
 ca 1847 i 13go marca 1851 roku zdaniami komi-
 tetu pp. ministrów po 15 kopiejek srebrem od każ-
 dego łasztu, wywożonego na odchodzących z Rygi
 okrętach kupieckich, przedłużyć na dotychczasowej
 zasadzie do 1go stycznia 1862 roku, z zawarowa-
 niem, iżby pobór ten służył na pokrycie wydatków
 robót, dokonywanych ku ulepszeniu portu ryckiego,
 a po ich ukończeniu, na umorzenie zaciągniętych
 w tymże celu pożyczek.

Przez p. ministra sprawiedliwości: Na przedsta-
 wienie ministra wojny i zdanie komitetu pp. mini-
 strów, Cesarz raczył przedłużyć po 1 stycznia 1857
 roku ulgi, używane z powodu wojny, dla wojsko-
 wych wszelkiej broni i ruchomej milicyi, w prze-
 wodzie spraw sądowych.

Królestwo Polskie.

Wielki książę Michał Mikołajewicz przejeżdżał nie-
 dawno przez Warszawę, udając się koleją żelazną
 do Wejmaru. W orszaku jego znajdowali się jenerał-
 adjutant Filozofow oraz adjutant Wielkiego księ-
 cia, książę Trubecki i książę Gagaryn.

W *Gazecie Rządowej* czytamy: „Cesarz w sku-
 tek przedstawienia księcia namiestnika Królestwa,

dozwoił przebywającym w Anglii wychodźcom pol-
 skim: Adolfowi Głogowskiemu, Janowi Widmańskie-
 mu, Jakubowi Giebułowskiemu, Karolowi Idzkowski-
 mu, Henrykowi Ostrzeszewiczowi i Józefowi Palii-
 skiemu, powrócić do Królestwa, na zasadach ukazu
 z dnia 15 (27) maja r. b.”

Taż *Gazeta Rządowa* w następnym numerach
 ogłasza: „Cesarz w skutku przedstawienia księcia
 namiestnika Królestwa, dozwoił przebywającym
 w Prusach wychodźcom polskim: Tadeuszowi Na-
 rzymskiemu, Edwardowi Szafranskiemu, Ludwikowi
 Jastrzębskiemu i Józefowi Leonardowi Sikorskiemu,
 oraz przebywającym we Francji wychodźcom pol-
 skim: Aleksandrowi Jurażycy, Juliuszowi Brze-
 chowskiemu, Mikołajowi Łempickiemu, Ksaweremu
 Dobrzelewskiemu i Maksymilianowi-Janowi Malew-
 skiemu, powrócić do Królestwa, na zasadach ukazu
 z dnia 15go (27go) maja r. b.”

Kronika Warszawska podaje list z Kijowa
 z 24go listopada, z którego zamieszczamy następują-
 cy wyjątek:

„Jak wszędzie tak i u nas nie mówią jak tylko o ko-
 lejach żelaznych. Prócz kilku dróg żelaznych, mających
 jak wiecie przeciąć Rosyę na przestrzeni 4500 wiorst
 w kierunkach odpowiadających najbardziej potrzebom
 handlu, ma być zbudowana nadto droga żelazna łącząca
 Odessę z Bałtą i Bałtę przez Humań z Kijowem. Mie-
 liśmy zreczność poznania tu w Kijowie przed tygo-
 dniem inżyniera francuskiego pana du Clout, posła-
 nego od kompanii francuskiej, na czele której stoi
 imie księcia de Valmy, dla wyeksploatowania miej-
 scowości i wytknięcia dokładnej linii, po której po-
 winna przejść droga. Pan du Clout ukończywszy tę
 pracę ze świadomością człowieka, dla którego nie
 mogła być obcą żadna okoliczność tyżająca się ko-
 rzyści miejscowych kraju, zaopatrzywszy się w pla-
 ny, jako inżynier budujący już w swem życiu 26tą
 drogę i obrachowawszy koszt, jakie kompania bę-
 dzie musiała ponieść, pojechał z tem wszystkiem do
 Petersburga dla połączenia się tam z reprezentantami
 tejże kompanii. Kompania ma rozpocząć budowę z po-
 czątkiem wiosny i jakęśmy to od samego p. du Clout
 słyszeli, kolej może być zupełnie ukończoną w prze-
 ciągu lat trzech. Kompania ta, jak i inne kompanie
 francuskie do zbudowania dróg w Rosyi zabierające
 się, ma podobno mieć zapewnienie 5% i przywilej
 na lat 85.”

Uważam prawie za rzecz zbyteczną mówić tu
 o wielkich korzyściach, jakie spłyną na kraj nasz
 ze zbudowania tej drogi: łatwy zbył produktów, zna-
 cznie wyższa cenność ziemi i w ślad za nią idący
 lepszy byt obywateli i włościan, skrócenie i ufa-
 twienie środków komunikacji, tej jedyniej dźwigni
 pomyślności handlowej i przemysłowej, odkrycie no-
 wych tysiącznych sposobów do pracy dla szukającej
 pracy młodzieży, oto są ważniejsze w liczbie innych
 skutki, jakieby powinny, za łaską Bożą, spłynąć na
 prowincje nasze.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków dnia 23 grudnia. Z powodu świąt przedsta-
 wienia teatralne będą przez parę dni zawieszono. Po
 świątach w dniu 29 b. m. wystąpi towarzystwo gimna-
 stycznno-atletyczne pod dyrykcją pp. Boorns i Chapman
 z których ostatni przed kilku laty, publicznie tutejszą
 nadzwyczajną swoją zręcznością zadziwiał.

Jedną z największych osobliwości Hiszpanii jest po-
 kład soli kopalnej pod Cardona. Sól kamienna chyba
 w jednej Wieliczce iść może w porównanie z kardońską
 pod względem nagromadzenia jej w jednym miejscu. Nie-
 tylko kopalnie idą w głąb ziemi, ale i na jej powierzchni
 sterczą w formie skał na 150 do 300 stóp wysokich
 pokrytych warstwą kilkustopową ziemi. Skały te solne
 mają kształt stożkowaty. Dotąd w jednym tylko miejscu
 sól kopią na przestrzeni około półtora tysiąca łokci kwad-
 ratowych, a na 100 do 300 stóp ponad powierzchnią
 ziemi. Sól ta jest jak największej białości; wysadzają
 ją prochem i obrabiają młotem. Miasto z warownią Car-
 dona stoi na skale solnej 500 stóp wysokości i niełatwo
 przystępnej. Posiadłość ta z całą okolicą dostała się była
 synowowi Karola Wgo Anjou de Faucon, który pod
 imieniem Folch znany jest jako założyciel dynastyi potęż-
 nych i mojących hrabiów Cardony, których dobra przeszły
 potem na książąt Medinaceli. Familia ta przywłaszczyła
 sobie monopol wydobywania i sprzedaży soli, zostawiając
 tylko mieszkańcom i właścicielom ziemskim prawo uży-
 wania soli na własną potrzebę. Tak trwało do r. 1714,
 a wtedy rząd tak sól jak i inne kopalne plody podciągnął
 pod swój wyłączny monopol, a zatem i żupy kardońskie
 zabrał. Proces wiekowy wynikły stąd między rządem
 a dawnymi posiadaczami salin skończył się dobrowolną u-
 mową dodziś dnia z małemi odmianami zostającą w swęj
 mocy.

(NADESZANE.)

Z Sanockiego 7 grudnia.

Jeden z najspanialszych kościołów krakowskich, ko-
 ściół ś. Katarzyny na Kazimierzu, roku 1842 od króla
 Kazimierza W. ku chwale Najwyższego wzniesiony, prze-
 trwałszy tylu wieków wojenne burze i różnych zniszczeń
 próby, zaczyna dzięki Opatrzności, dźwigać się z pyłu
 i wiekowego zaniedbania. Z ufnością w niebios pomoc
 i współudanie serc wiernych, pobożni zakonnicy Augusty-
 nianie, do których ta bazylika (2800 łokci kwadratowych
 powierzchni ziemi zajmująca) należy, w roku zeszłym,
 rozpoczęli już odnowienie wspaniałego prezbiterium i aby
 całą świątynię odrestaurować niezapominając, aby
 im pomocą było dla skutecznienia w Bogu poczętej
 pracy. Przeto po uzyskaniu pozwolenia wys. Rządu, roz-
 biegiło się czterech Zakonników na czele z swoim ozi-
 godnym Przełożonym po kraju naszym po kwestoie w tym
 celu i nie żałując zdrowia i trudów w tułaniu się od pa-
 rafi do parafii, od dworów do wieśniaczych domów, za-
 chlubę sobie mają wyciągać żebrać ręce o datek pobo-
 żny na kościół Boży. Przybył więc i w nasze strony brat

Isajass i znalazł nas gościnnych i hojnych, bo któżby
 żałował grosza na tak święty cel i pominał sposobność
 zasługi przed Bogiem, tem bardziej, że co Sobota za
 dobrodziejów, co się przyczynili jakimśbądź datkiem ku odno-
 wieniu powyższego kościoła, w tymże rano wotywa a po
 południu litania do Matki Boskiej odprawiać się będzie
 na zawsze; a ci, ooby złożyli naraz siedm zlr. w m. k.
 30 krajcarów, uważany byli za współfundatorów tegoż
 kościoła i na toby dyplom otrzymali. Aby o powożeniu
 powyższego kwestarsa w niektórych miejscach naszych
 wspomnieć, wymienię Jasionów wieś, dokąd tenże na sam
 odpust tejże św. Katarzyny tam trafił, dla której imię
 jej noszącej świątyni składki zbiera i przeszedłszy się
 w czasie nabożeństwa po kościele dwadzieścia kilka zlr.
 w m. k. uzbierał od zubożalego, ale pobożnego ludu,
 który tam chętniej co mógł ofiarował, o ile i dla swego
 parafialnego kościoła, zawsze był hojny i nie szczę-
 dził ofiar, wzniosłszy w nim świeżo trzy nowo-zreżbione
 ołtarze, nową mruwaną dzwonicę, nową sygnaturę, no-
 we pobicie i obicie całkowite kościoła, nową obok ka-
 plicę i na domiar swego oraz przywiązania do swego za-
 cnego plebana, wymurował dla niego ozdobne mieszkanie
 i zbudował śpichlerz nowy, a to wszystko prawie w je-
 dnym roku, w czem oczywiście przykładni pp kolatoro-
 wie przodkowali. Najjaśniejszy zaś Cesarz Ferdynand na
 prośbę gorliwego o ozdobę kościoła swego plebana JX.
 Feliksa Piękosza ofiarował 300 zlr. w m. k. na złozenie
 ołtarza wielkiego i stał się przez to z chwałą i pożytkiem
 dla siebie wysokim dobrodziejem Jasionowskiego kościoła.
 Z Jasionowa udał się powyższy kwestarz do Brzozowa
 powiatowego miasta, w którego świątyni podczas nabo-
 żeństwa w pierwszą niedzielę Adwentową po przemówie-
 niu kaznodziei miejscowych na roratach i sumie, ogółem
 sześćdziesiąt zlr. w m. k. uzbierał. Oby kwestującym
 zakonnikom znacnym składano obfite dary wszędzie, i oby-
 śmy wkrótce dowiedzieć się mogli, że kościół ś. Katar-
 zyny w Krakowie już w zupełnej swojej wspaniałości i
 ozdobie.

X. Załuski, proboszcz w Brzozowie.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. Kurs telegraficzny d. 23 grudnia
 Augsburg 107 1/4. — Hamburg 78 3/4. — Londyn skr. 10
 19 1/4 kr. Paryż 128 3/4. — Agio od złota 9 1/4. — Me-
 taliki 5-procent. 81 3/10. — dto B. 5-procent. — Poży-
 czka narodowa 5-procent. 83 1/2. — Obligci indenn. gali-
 cyjskie 5-procent. 76 5/8. — Metaliki 4 1/2 pr. 70 1/4. — Me-
 taliki 4-procent. 64 3/4. — Metaliki 3-procent. — Losy
 1884 roku 270. — dto z roku 1839 125. — dto
 z r. 1854 4-proc. 107 1/4. — Akcje Bankowe 1025. —
 Akcje kolei żelaz. północnej 2375. — Akcje kredytu
 ruchomego 313 1/4.

Kurs brażoski z 23 grudnia — Ruble srebrne
 na mon. polską 101, placą 100. — Banknoty au-
 stryackie za 100 skr. mk. 404. — Pruski kurant: za 150 skr.
 mk. 404. — Cwancygery 109 — pl. 108. — Imperyały
 ros. 2. skr. 8 kr. 28, pl. skr. 8 kr. 22 mk. — Napleon d'ory
 20-frank. 48 skr. 8 kr. 16, pl. skr. 8 kr. 10 mk. —
 Dukaty walne holend. 48 skr. 4 kr. 52 placą skr. 4
 kr. 47 mk. — Dukaty austr. 48 skr. 4 kr. 54 placą
 skr. 4 kr. 49 mk. — Listy zastawne polskie z kuponem
 biest. 48 skr. 8 kr. 95 3/8. Listy zast. galic. z kuponem
 48 skr. 82 1/2. — Obligacje Indenn. z kuponem
 48 skr. 77. — placą. — 76 3/4. — Nowa pożyczka narodowa
 z r. 1854 48 skr. 82 3/4, placą 82.

Kurs łowoski z d. 19 grudnia — Dukat holen-
 derski skr. 4 kr. 49. — Dukat cesars. skr. 4 kr. 52. —
 Półimperyal ros. skr. 8 kr. 26. Rubel ros. skr. 1 kr. 38 —
 Talar pruski skr. 1 kr. 33. — Polski kurant i pięcioczoł-
 tówka skr. 1 kr. 12. — Kurs list. zast. w galic. etan. Insty-
 tucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po
 skr. 80 kr. 48 mk. — Sprzedał 100 po skr. — kr. — —
 Dawał za 100 skr. — kr. — — Żądał skr. 81 kr. 18.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 22 grudnia. Wczoraj wieczór o 11tej od-
 jechał stąd książę Fryderyk Wilhelm pruski. Instruk-
 cye dla pełnomocnika tureckiego na konferencyach
 paryskich, przybyły do Marsylii. *Constitutionnel* za-
 przecza pogłosce o odroczeniu konferencyi na czas
 nieograniczony; nie wątpi on, że się takowe jeszcze
 przed Nowym Rokiem zbiorą, za trzeciem ich zaś
 zebraniem naradzić się będą nad urządzeniem Księstw
 Naddunajskich. *Monitor* zamieszcza raport ministra
 Fould, który dowodzi potrzeby połączenia tany szczo-
 drobliwości cesarskiej, aby utrzymać równowagę
 listy cywilnej.

Berno 21 grudnia. Sztaby czterech następnych
 dywizyj wojsk powołane zostały i wojskowi nieo-
 becni w kraju zawezwani. Uzbrojenia trwają w ca-
 łym kraju. Wielu studentów z Zürich wstępuje do
 wojska.

J. C. K. Ap. Mość wrócił 21go z Rovigo do We-
 necyi i przyjmowany był wszędzie jak najuroczy-
 ściej. W tych dniach Cesarstwo Jmć oczekiwani są
 w Padwie.

Gaz. Kryżowa donosi z Berna, że i poseł an-
 gielski przy związku szwajcarskim oświadczył miał,
 iż rząd jego stanowczo popierać będzie prawa Prus.
 Z Wiednia zaś piszą, iż mocarstwa które podpisały
 protokół londyński, wystosować miały czy dopiero
 mają, notę zbiorową do Szwajcaryi.

Królowa Wiktorya poleciła telegrafem konsulowi
 angielskiemu w Neapolu, aby złożył królowi po-
 winszowanie w jej imieniu z ocalenia go od zama-
 chu zabójczego.

Przyjechali od 22 do 23 grudnia. HOTEL ROSYJSKI. Jan hr. Kojatay właśc. dobr z żoną z Rosyi. Kalikst Jasinski wł. dobr z Wiednia. Grzegorz kaw. Bzowski c. k. porucznik ze Lwowa. Jan Friedl c. k. kapitan. Karol Staubaeh z Wadowic. Evans Crove ob. z Londynu. Wyjechali: Jan Friedl c. k. kapitan do Wadowic. Grzegorz kaw. Bzowski c. k. porucznik do Lwowa. Edward Bondi do Bochni.

SPÓŁNY ZŁAZNA... Do Dębicy... Do Wiednia... Do Wrocławia i Warszawy... Przechodzą do Krakowa... Z Dębicy... Z Wiednia... Z Wrocławia i Warszawy... Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa... do Dębicy... do Wiednia... do Wrocławia i Warszawy... Przechodzą do Krakowa... z Dębicy... z Wiednia... z Wrocławia i Warszawy... Pociągi osobowe z Dębicy do Krakowa... odchodzą... z Krakowa do Dębicy... przechodzą...

TREŚĆ DZIENNIKA URZĘDOWEGO do Gazety Lwowskiej.

Zawezwania. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski: wierz. hip. dobr Bosyry, term. staw. d. 16 lutego 1857 r. — Tenże sąd: wierz. hip. dobr Kaczanówka; term. staw. d. 0 lutego 1857 r. Sąd krajowy lwowski: Wojciecha i Maryannę Strzelbickich celem rekwalifikacji czynszu dzierżawnego zabiptokowanego na realnościach i gruntach pod l. 482, 474, 275 i 481, we Lwowie; term. staw. 19 stycznia 1857 r. o godz. 10tej z rana. Konkurs. Kilka posad bezpłatnych praktykantów przy dyrekcji budownictwa w Galicji wschodniej. Licytacje. W dniu 16 marca 1857 sprzedaż dobr Podhorodec, Jamielnica i Sopot w obw. Strzyżkim (cen. wyw. 110,400 złr. 52 1/2 kr.) — W d. 15 stycznia i 12 lutego 1857 sprzedaż realności pod l. 190, we Lwowie (cen. wyw. 17,690 złr.) — W dniu 28 stycznia 1857 wydzierżawienie dobr Bieniawa i Siemikowie w obw. Tarnopolskim (cen. wyw. rocznie 5000 złr.)

3 SKLEPY w Sukiennicach pod N. 4, 5 i 6 są każdego czasu do wynajęcia. Blizsza wiadomość w handlu W. Edwarda Fuchsa w głównym Ryнку w Krakowie (2620-1-3)

FABRYKA (3) kapeluszy słomkowych i jedwabnych Aleksandry Worgowej przy ulicy Grodzkiej pod N. 83 w Gm. I. poleca swoje wyroby według najnowszych modeli paryżskich, jakoteż: koszul męskich i damskich, haftów różnych gotowych gustu najnowszego. Przyjmuje zarazem wszelkie obstalunki na takowe po cenie najumiarkowańszej zaręczając za punktualne i dokładne wykończenie każdej powierzony roboty.

DOM w Rzeszowie murowany o jednym piętze z trzema frontami, w dobrym stanie z wszelkimi zabudowaniami gospodarskimi, przy którym jest ogród jedne morgi przeszło obejmujący, z drzewami owocowymi i pod jarzynę, jest z wolnej ręki do sprzedania. Blizsza wiadomość w Krakowie przy ulicy Floryańskiej pod L. 546 na pierwszym piętze. (2579-2-3)

ZAKŁAD KAPIELI FUMIGACYJNO-PAROWYCH z zastosowaniem Hydropatii w OJCOWIE. Zgodnie z życzeniem wielokrotnie objawionem wielu Szanownych Korespondentów tak krajowych jak i zagranicznych pragnących bliżej obeznac się z zakładem lekarskim w OJCOWIE od roku istniejącym, postanowiłem zamieścić w pismach czasowych więcej upowszechnionych szczegóły przedmiotu tego dotyczące które tak dla leczących jak i chorych obojętnemi zapewne nie będą. Sposób leczenia w powyższym zakładzie używany, okazał się nader skutecznym w rozlicznych cierpieniach, a mianowicie: artrytycznych, reumatycznych, hemoroidalnych, w skrofalach, kołtanie, w chorobach wątrobianej, żółciowej, niedziwny, syfilitycznej, merykurylniej, w zatłaniu trzewów brzusznych, w chorobach skórnych, macicznych, paraliżu, choleryze itd. co stwierdzają liczne pisma czasowych przez samych chorych ogłoszono o leczeniu tym nader pochlebne wiadomości, jak również postanowienia Rady Lekarskiej Królestwa Polskiego Zakładu tego pożyteczność uwzględniającej. Leczenie samo odbywa się z pomocą pary istotami lekarskimi po większej części z ziół osiągniętemi nasycionej, która w narzędziach właściwych nagromadzona, albo na całą powierzchnię ciała, albo na szczególne jego części działanie swoje wywiera, przy oddechu jednoczesnym czystym powietrzem, albowiem wewnątrz wprowadzona do usunięcia złego do przynależy choroby zastosowane środki lekarskie i dytetyczne, ale tego choroby i w ciągu choroby mieszcząc tu mogą. Żadna para roku nie stoi na przeszkodzie w leczeniu, dla tego choroby i w ciągu choroby mieszcząc tu mogą. Przybywający do Zakładu chorzy znajdują dogodnie mieszkanie, zdrowie i do natury choroby zastosowane potrawy, należąca usługa. Niezapominam i o innych koniecznych potrzebach chorych zważając na ich amysł i zdrowie działających, i dla tego znajdują w miejscowej czytelni pisma czasowe naukowe i polityczne, książki w różnych przedmiotach piśmian, z których zwłaszcza w czasie słotnym lub w niemożności używania przechadzki tak w miejscu samem jak i rozkośszych okolicach przyległych wiele przyczyniać się będą mogły nie tylko do zdrowia ale i do przyjemnego przepędzenia czasu. Gdy mimo czystości miejscowej pościeli mogą chorzy znajdować wstępnego do tego rodzaju nieodzownej potrzeby, raczą więc do Zakładu przybywający zaopatrzyć się w własną pościel, a prócz tego w grube prześcieradła, poswę na siennik i kołdrę lub koł wełniany. Koszta leczenia z pomieszaniem i stołowaniem wynoszą dziennie od 10 do 13 złr. 10 gr., czyli złr. 2 1/2 do złr. 3 kr. 20, stowoszenie do zajmowanego lokalu i potrzeb chorego. Ojcow w Królestwie Polskiem o mil 2 od Krakowa odległy, z swego uroczego położenia powszechnie znany, wśród obfitych skał, żyzny rzeki Prądnikiem zwaney z dwóch stron otaczający i bogatych lasów położony, wiele pamiętek historycznych mający, w obfite czyste wody źródła zamożny, jest miejscem ze wszelkich miar Zakładowi temu odpowiedniem, do czego czystość powietrza wiele się bardzo przyczynia. Korespondencye odbieram przez pocztę Michałowice w Ojcowie. Lucyan Wierusz Kowalski.

W drukarni JOZEFA CZECHA w Krakowie

KAZANIA... Nauki parafialne, Homilie i Odezwy Jana Pawła Woronicza wydanie czwarte. Do Księgarni pod tą firmą będącej nadeszły następujące nowe dzieła: Dziejopisowie krajowi — Rudawskiego, Wawrzyńca, Jana, Historia Polska od śmierci Władysława IV aż do pokoju Oliwskiego, czyli dzieje panowania Jana Kazimierza od roku 1648 do 1660. Przetłóżył z łacińskiego życiorysem i objaśnieniami uzupełnił Włodzimierz Spasowicz Swo 2 T. Petersburg i Mohylew. Gregorowicz. Dwie sceny z życia wiejskiego Swo Warszawa. Halm Fr. Szczerbiec z Rawenu, Trajedya w 5 aktach z repokipismu przystanego w r. 1855 do Król. Sas. Teatru Dresdenkiego na miarowy wiersz Polski dostownie tłumaczona przez F. A. Swo Lipsk. Kraszewski J. I. Jermoła — Obrazki Wiejskie Swo Warszawa. " Chata za Wsią 3 T. Swo Petersburg i Mohylew. " Dziwadła powieść 2 t. Petersburg. " Pan i Szew powieść Swo Petersburg. Kaszkowski Zygmunt. Wnucząta powieść 4 t. Swo Petr. i Mohyl. Morzkowska Walerya. Nowy Gladiator powieść Swo Warszawa. Osmański ks. M. Węglarz z Walencyi przez autora „Jaskinia Beatusa Swo Brodnica. Pol Wincenty. Czarna Krówka Legenda (2 wydanie) 240 Bochn. Skarbiec Areydzioł Piśmienniczych Europy, 4to z ilustracyami Warszawa zawiera następujące dzieła: Bernardin de Saint Pierre, Paweł i Wirginia. Cervantes'a Don-Kiszot z Manszy 4 części. Chateaubriand Atala. " Ostatni z Abensceragów. " Podróż z Paryża do Jerozolimy 2 części. " Rene. Cooper Fenimore. Krzysztof Kolumb. Goldsmith Wikary Wakefieldski. Lesage'a. Diabeł Kulawy 2 części. Gil Blas z Santillany 3 części. Sterna. Podróż Uczuciowa przez Francję i Włochy. Swift Jonathan Podróż Gullivera do nieznanych krajin. NB. Każde dzieło z tego zbioru sprzedaje się osobno. Sobieskiego Jakóba Pamiętnik wojny chocimskiej ksiąg troje. Przetłóżył z łacińskiego, życiorysem autora i objaśnieniami uzupełnił Władysław Syrokomla. Solikowskiego Jana Dymitra arcyb. lwows. Krótki Pamiętnik rzeczy polskich od zgonu Zygmunta Augusta w Knyżynie zmarłego 1572 do r. 1590. Przetłóżył z łacińskiego i życiorysem autora poprzedził Władysław Syrokomla Swo Petersburg. Syrokomla Władysław Garść pszenka i cieśla dwie gawędy ludowe Swo Warszawa. Syrokomla Władysław Janko Cmentarnik gawęda ludowa Swo Wilno. Syrokomla Władysław Stare wrota poemat ozdobiony drzeworytem Swo Wilno. Trippin T. Amazonka, szkic życia światowego w zamkach Francji z francuskiego przerobiony Swo Warszawa. Virey J. J. Historia naturalna rodu ludzkiego przetłóżył P. E. Leśniewski b. P. N. P. z 10 tablicami kolorowanych rycin. Virey J. J. O kobiecie pod względem fizyologicznym, moralnym i literackim przetłóżył P. E. Leśniewski b. P. N. P. Swo Warszawa. (2457-3-4)

W handlu Jana Bredy przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 84/5 jest główny skład

Drożdży prasowanych wiedeńskich z o. k. uprzywilejowanej fabryki Codziennie świeży transport tychże drożdży nadchodzi.

Wiener Presshete aus der k. k. landesbef. Presshete-Fabrik Haupt-Niederlage bei Johann Breda in Krakau Grodzkaer-Gasse N. 84/5 Sendungen der frischen Hefe kommen täglich an. (6-12) (2448)

Pod N. 188 na Wesołej przy Plantacyach jest do wynajęcia od Nowego Roku pomieszkanie kawalerskie. Blizsza wiadomość w miejscu. (2587-2-3)

Suknie i Mantyle balowe. ALOJZY SCHWARZ przy ulicy Grodzkiej pod L. 225 i 6 w Krakowie zawiadamia Szanowną Publiczność, iż będąc w miesiącu bieżącym za granicą, zaopatrzył swój sklep w świeże transporta wszelkiego rodzaju gustownych i modnych towarów, szczególniej też z powodu zbliżającego się karnawału, sprowadził znaczny wybór Sukien i Mantyl balowych. Zwraca również uwagę Szanownej Publiczności, iż wszedłszy w stósunki z najpierwszymi reputowanymi fabrykantami zagranicznymi, utrzymywać będzie wielki skład wyborowych PŁÓCIEN webowych i kopówek, bielizny stołowej i t. p. — mając to przekonanie, iż nietylko z tytułu dobroci towaru, ale nawet z powodu cen umiarkowanych każdy kupujący zadowolnionym zostanie. — Otrzymał także na skład w komisie KAPELUSZE składane, prawdziwe Gibus, których sprzedają po cenach fabrycznych ma sobie poleconą, to jest po 4 1/2 i 5 złr. m. k. (2607-2-6) Kapelusze składane.

Wezwanie do prenumeraty. Jak dotąd, wychodzić będzie we Lwowie także i na rok 1857 ŚWIT. Dziennik poświęcony polityce, przemysłowi i literaturze. Dziennik ten wychodzi codziennie, wyjąwszy w poniedziałki i dni następne po uroczystych świętach, rano, w obfitej ilości arkusza in folio, na wzór wielkich gazet stolic europejskich. Przegląd polityczny na czele dziennika obznajmia czytelników z tokiem i rozwojem wszystkich kwestyj politycznych na czasie będących. Artykuł wstępny wyjaśnia wszystkie kwestye ważniejsze, czy to polityczne, czy to odnoszące się do stosunków Państwa w ogóle i kraju naszego w szczególności, tudzież kwestye odnoszące się do rozwoju handlu, przemysłowości i potrzeb szczegółowych naszego kraju. Pod rubryką Wiadomości krajowe podawane są wszelkie wiadomości, tyjące się Państwa Austriackiego i Galicji w szczególności, w korespondencyach oryginalnych jakoteż i w krótkich, zwięzłych, dokładnych wyciągach z innych dzienników. Rubryka Wiadomości zagraniczne obznajmia czytelnika tak w korespondencyach własnych z głównych stolic Europy, jako też w zwięzłych i dokładnych wyciągach z dzienników zagranicznych z politycznym stanem rzeczy za granicą. Kronika miejscowa i zagraniczna podaje do wiadomości wszystkie wypadki w kraju i za granicą, mogące w jakimkolwie innym względzie obudzić ciekawość czytelnika. Feuilleton poświęcony głównie oryginalnej powieści, porywaczemu przeglądowi piśmiennictwa krajowego a czasem i zagranicznego, krytyce umiarkowanej i sztuk pięknych, jakoteż obrazkom towarzyskiego życia krajowego, łącząc naukę z rozrywką, podaje także pociągającą jak sądzimy sposobność należenia do rzędu czytelników ŚWITA. W części przemysłowej i handlowej, rękodzielniczej i rolniczo-gospodarczej podajemy wyciągi z posiedzeń Izby handlowych i przemysłowych, wiadomości o ważniejszych wynalazkach i sprawozdania, ceny piodów krajowych i wyrobów, jakoteż piodów surowych zagranicznych, w potrzeby krajowe wchodzących. Wreszcie podaje się kursy pieniędzy i papierów publicznych na giełdach ważniejszych punktów Europy. Nakoniec spis osób przyjeżdżających i odjeżdżających, spostrzeżenia meteorologiczne, spis osób zmarłych, wyciągi z dziennika urzędowego Gazety Lwowskiej uzupełniają szereg wiadomości gazetą naszą podawanych. z przesyłką pocztową: we Lwowie: rocznie złr. 18 kr. — półrocznie " 9 " — kwartalnie " 4 " 30 miesięcznie " 1 " 30 Przedpłata wynosi: Przystępujący teraz nowi abonenci otrzymują od dnia wstąpienia do abonamentu wychodzące numera grudniowe bezpłatnie. Lwów, w miesiącu grudniu 1856. Redakcyja i Ekspedycyja dziennika ŚWIT. Bióra przy ulicy Dominikańskiej N. 170. (2570-2-3)

KSIEGARNIA, skład nót muzycznych i papieru wraz z CZYTELNIĄ i zakładem litograficznym jest z powodu słabości właściciela w miasteczku na granicy polskiej położonem, do sprzedania za pośrednictwem F. Behrend w Wroclawiu Ohlauerstrasse zur Weintraube. Do składu (2-3) Słoniwy węgierskiej w ulicy Floryańskiej pod Gankiem J. Sataleckiego nadechodzą często transporta Słoniwy wędzonej paprykowanej jakoteż i innych tłuszczów, których według upodobania i ilości za pomierne ceny nabyć można.

DOM na Kazimierzu chrześcijańskim w Gm. VI. pod L. 77 w ulicy głównej położony, jest z wolnej ręki za gotową zapłatę do sprzedania. Blizsza wiadomość u podpisanego właściciela w Gm. VIII. pod L. 298 na Wesołej naprzeciw Kliniki zamieszkałego. Tomasz Szczurkowski. (2433-6) Ein in jedem Fache der Gärtnerey (2-3) gebildeter Gärtner im Alter von 33 Jahren, ledig, der durch 16 Jahre in grössern und grösseren Gärten des In- und Auslandes konditionierte, mit den besten Zeugnissen über seine Befähigung und Moralität versehen wünscht in gleicher Eigenschaft eine entsprechende Anstellung. Gefällige frankirte Offerten beliebe man unter der Adresse H. A. W. Wohnort zu Przyborow Post Brzesko. Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE. Table with columns: Dnia, Godzina, Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum., Stan ciepl. podług Beanaura, Wilgotn. powietrza względna, Kierunek i natężenie wiatru, Stan nieba, Zjawiska atmosferyczne, Zmiana ciepła w ciągu dnia od do.

URZĘDOWE.

Edict.

[Z. 11,898.] Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens der Frau Theresia Gräfin Bobrowska Fruchtniessungsbesitzerin der der J. A. Haller'schen Familien- und Ignaz Rottmann'schen Nachstiftung gehörigen im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 74, 74, pag. 62 n. 14 haer., 40 n. 8 haer., vorkommenden Güter Dwory, Monowice und des Gutsantheils Lubaszczynna. Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer Grundentlastungs-Ministerial-Kommission von 11ten Oktober 1855 Z. 6101 für obige Güter bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 47,312 fl. 52 1/2 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15ten Februar 1857 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

- Die Anmeldung hat zu enthalten: a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat; b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen; c) die bürgerliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigen dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Überweisung seiner Forderung auf das obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass er bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldefrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Beteiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bürgerlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist. Krakau am 2ten Dezember 1856.

Edict.

[Z. 12,122.] Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens des Herrn Maximilian Vinzens 2. Namig Bader bürgerlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Krakauer Kreise liegenden, in den Hypothekenbüchern Gem. III. Molłnica genannt vol. nov. pag. 217 vorkommenden Gutes Garlica murwana Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 28. April 1855 Z. 2306 in Folge der durchgeführten Entlastung der altbäuerlichen Gründe in der Gemeinde Garlica murwana, ermittelten Entschädigungs-Capitals pr. 4339 fl. 24 1/2 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. Februar 1857 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

- Die Anmeldung hat zu enthalten: a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nr.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat; b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen; c) die bürgerliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigen dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Überweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldefrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Beteiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bürgerlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital-Vorschuss überwiesen werden, oder im Sinne des §. 27. des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist. Krakau am 9. November 1856.

Lizitations-Ankündigung.

[Z. 8726.] Nachdem bei der am 9. I. Mts. vorgenommenen Lizitation wegen Lieferung der Einrichtungsstücke für die kk. Jagiellonische Bibliothek zu Krakau kein Resultat erzielt wurde, wird am 5. Jän. er 1857 um 10 Uhr Vor Mittags im Amtlokale der kk. Bau Direktion, Skt. Johannes Gasse N. 468 eine neuerliche mündliche Minuende Lizitation vorgenommen werden, wozu die Unternehmungslustigen hiemit vorgeladen werden.

Der Fiskalpreis der zu liefernden Einrichtungsstücke beträgt 4629 fl. 10 kr. CM., von welchem bei der Lizitation 1/10 als Vadium mit 460 fl. CM. zu erlegen sein wird, welches dem Ersteher als Kaution zurückbehalten, den übrigen Lizitanten nach beendigter Lizitation wieder zurückgestellt werden wird. Diese Arbeiten können nur einem zumtässigen als verlässlichen und sachkundig bekannten Tischlermeister überlassen werden, im Falle nun ein Unternehmer, der kein befugter Tischlermeister ist, mitlizitiren wollte, hat er sich auszuweisen, dass ein verlässlicher Tischlermeister diese Arbeiten für ihn besorgen wolle.

Die Anbote können auch mittelst Offerten geschehen, welche jedoch noch vor der geendigten mündlichen Lizitation einlangen müssen, und den Namen, Wohnort und Charakter des Offerenten, den Gegenstand der Lizitation, den Anboth in Ziffern und Buchstaben deutlich geschrieben, enthalten müssen. Sie müssen versiegelt, und mit den Worten „Offert zur Lizitation wegen Lieferung der Einrichtungsstücke für die kk. Jagiellonische Bibliothek“ überschrieben sein, das Vadium muss Ihnen im baaren Gelde oder Fidejussorischen Papieren beiliegen, welche Letztere von der kk. Finanz-Prokuratur geprüft und annehmbar erkannt sein müssen.

Bei gleichen mündlichen und Offertanboten haben die ersteren den Vorzug. Von der kk. Bau-Direktion. Krakau am 14. Dezember 1856.

Ogłoszenie licytacyi.

Gdy licytacya w dniu 9 b. m. i. r. odbyta względem dostawy sprzętów potrzebnych do ces. kr. Biblioteki jagiellońskiej na niczem spełzła, odczucie się w dniu 5 stycznia 1857 o godz. 10 z rana w lokalu ces. krol. Dyrekcji Budowniczey przy ulicy śgo Jana N. 468 położonym, powtórna głośnie in minu licytacya do której się chce licytowania mających niniejszem zaprasza. Cena fiskalna dostawio się mających sprzętów wynosi 4629 fl. 10 kr. K. M. z której 1/10 część przed licytacya jako vadium w kwocie 460 fl. ma być zł żoną. Vadium utrzymującego się przy przedsiębiorstwie jako kaucya zatrzymane, vadia zaś innych licytantow po ukończonej licytacyi wydane zostana.

Roboty w mowie będące, mogą jedynie być powierzone cechowemu zaufania godnemu i rzecz swoją dobrze znającemu majstrowi stolarskiemu. Gdyby więc przedsiębiorca nie będący cechowym majstrem stolarskim chciał się o przedsiębiorstwo abiegać winien się wykazać że zaufania godny majster stolarski roboty te za niego wykonać się obowięzuje.

Przyjęte również będą deklaracye na piśmie, powinny jednakowoż być nadslane przed zamknięciem licytacyi ustnej miesiąc w sobie imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i stan deklaranta, przedmiot licytacyi i cena za którą się przedsiębiorstwa podejmuje powinny być jasno w cyfrach i słowami wyrażone. Deklaracye te mają być opieczetowane i napisem: Deklaracya na dostawę sprzętów do c. k. Biblioteki Jagiellońskiej zaopatrzone vadium ma być albo w gotówce, albo w papierach fidejussorycznych załączone, to ostatnie winny być przez c. k. prokuratora finansow4 przejrzane i za przyjmovalne uznane.

Wrazie równości deklaracyi ustnej i piśmiennej pierwsza otrzymuje pierwszeństwo. Szczegółowa warunki licytacyi i wyciąg z kosztorysu, mogą być w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcji budownictwa przejrzane, a gdyby sobie tego przedsiębiorstwa mający życzyli usne wyjaśnienia tego przedmiotu w sekcji I. teje c. k. Dyrekcji budowniczey udzielane będą.

Z c. k. Dyrekcji Budownictwa. Kraków d. 14 grudnia 1856. r.

Edict.

[Z. 9365.] Vom Krakauer k. k. Landesgerichte wird dem Andreas Rogowski hiemit bekannt gegeben, es habe der Landesadvokat Dr. Johann Mracek als officioser Vertreter der nach Andreas Wiczorkowski zurückgebliebenen minderjährigen Kinder als Josepha de Wiczorkowska Modliszewska, Winzenz und Napoleon Josef Zier Namen Wiczorkowski um die Todes-Erklärung desselben hiergerichts angesucht. Da nun Andreas Rogowski seit dem Jahre 1805 dem Leben und Wohnorte unbekannt ist, so wird demselben ein Curator in der Person des Landesadvokaten Dr. Machalski mit Substituierung des Landesadvokaten Dr. Zybkiewicz hiemit bestellt, und Andr. Rogowski mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert, binnen Einem Jahre vor diesem k. k. Landesgerichte persönlich zu erscheinen oder dieses k. k. Gericht auf eine andere Art in die Kenntniss seines Lebens zu setzen, widrigen auf wiederholtes Einschreiten des Bittstellers ohne weiteres zu dessen Todeserklärung geschritten werden würde. Krakau am 17. November 1856.

Konkurs-Kundmachung.

[Nr. 29,675.] Im Konkretalstande der Amtsoffiziale für den Dienst der Sammlungs- (Finanz-Bezirks-) Kassen, ausübenden Gefällsamter und Rechnungs-Hilfsämter sind zwei provisorische Stellen und zwar eine mit dem Gehalte jährlich 700 fl., die zweite mit dem Gehalte jährlicher 400 fl. zu besetzen. Bewerber um diese Stellen oder eventual um eine Amts-

Offizialstelle mit dem Gehalte jährl. 600 fl., 500 fl. und 450 fl., dann um eine Amtsassistentenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl., 450, 400, 350 fl. und 300 fl. haben ihre Gesuche, welche nebst den allgemein vorgeschriebenen Nachweisungen der bisherigen Dienstleistung, der zurückgelegten Studien, der erworbenen Kenntnisse im Kassa- und Rechnungsfach, dann im Gefällsamter, des sittlichen und politischen Wohlverhaltens und der Kenntniss der polnischen oder einer andern slavischen Sprache, auch die Nachweisung der für diese Diensteskategorien vorgeschriebenen besonderen Erfordernisse, und zwar:

- 1) bezüglich der Amtsoffizial- und Assistentenstellen für den Dienst der Sammlungskassen, sofern die Bewerber nicht bereits bei Staatskassen angestellt sind und die für Amtspraktikanten der leitenden Finanz-Behörden vorgeschriebene Prüfung nicht abgelegt haben, die Nachweisung über die mit gutem Erfolg abgelegte Kassa-Prüfung;
- 2) bezüglich der Amtsoffizialstellen für den Dienst der ausübenden Gefällsamter mit einem Gehalte bis Einschliessig 500 fl. die Nachweisung über den Besitz der Waarenkunde nach dem Hofkammerdekret vom 19. Jänner 1842 Z. 46,802 bezüglich solcher Stellen mit einem Gehalte von 600 fl. und 700 fl., aber über die nach dem F. Finanz-Ministerial-Erlasse vom 24. August 1853 Z. 627 J. N. C. mit gutem Erfolg abgelegte Prüfung aus der Waarenkunde und Zollverfahren;
- 3) bezüglich der mit der Verpflichtung zum Erlage einer Kautionsstelle im Betrage des Jahresgehalts verbundenen Amtsoffizialstellen für den Dienst der Sammlungskassen und ausübenden Gefällsamter die Nachweisung der Kautionsfähigkeit; — endlich
- 4) bezüglich der Amtsoffizial- und Amtsassistentenstellen für die Sammlungskassen und der Amtsoffizialstellen für die Rechnungsamter die Nachweisung über die mit gutem Erfolg abgelegte Prüfung aus der Staatsrechnungswissenschaft enthalten müssen, unter Angabe, ob und in welchem Grade sie mit Finanzbeamten im Krakauer-Verwaltungs-Gebiete verwandt oder verschwägert sind, im vorgeschriebenen Dienstwege bis 10ten Jänner 1857 bei der Finanz-Landes-Direktion in Krakau einzubringen. Zur Nachachtung für die dem Konkretalstatus angehörigen Amtsoffiziale und Amtsassistenten im Krakauer-Verwaltungs-Gebiete wird überdies bemerkt, dass nach den bestehenden Direktiven die Verleihung eines definitiven Dienstpostens an ein Individuum, welches diesen Dienstposten bisher in provisorischer Eigenschaft bekleidet, und die Verleihung einer provisorischen Dienststelle der höheren Gehaltsklasse an ein in der nächsten unteren Gehaltsklasse am ersten Platze stabil oder provisorisch gereihtes Individuum auch im Konkretalstatus nicht als eine Verleihung der fräglichsten Dienststelle anzusehen ist, zu deren Erlangung die Beteiligten sich vor schriftsmässig in Kompetenz zu setzen haben. Krakau am 26. November 1856.

Edikt.

[Z. Z. 8507 und 8523 ex 1856.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, dass gemäss des Begehrens des Rechtsinhabers Dr. Vinzenz Ligza in der Rechtsache wider die Rechtsbesiegte Frau Leopoldine de Michalczewskie Eisenbach zur Befriedigung der ersiegten Forderung von 600 fl. pol. in polnischer Silbermünze sammt den vom 7. August 1846 bis 30. Juli 1849 mit 6% und vom 30. Juli 1849 bis zur Zahlung des Capitals mit 5% zu berechnenden Zinsen mit Vorbehalt des Rechtes zum Abzuge des bereits auf Rechnung der Zinsen bezahlten Betrags von 12 fl. 22 kr. CMzke und 219 fl. 45 kr. CM. und der gegenwärtig mit 33 fl. 3 kr. CMzke gemässigten Exekutionskosten, so wie zur Hereinbringung der, von der Frau Teofila Czechowska wider die Frau Leopoldine de Michalczewskie Eisenbach ersiegten, und mittelst Abtretungskunde vom 19. September 1854 dem Herrn Adam Dr. Morawski zedirten Forderung von 100 holl. Dukaten und 337 fl. 32 kr. CMzke sammt 5% mit 1. März 1851 zu berechnenden Zinsen, dann der bereits schon mit 9 fl. 12 kr. CMzke und 17 fl. 12 kr. CMzke zuerkannten Exekutionskosten die zwangsweise öffentliche Feilbietung der, der Frau Leopoldine Eisenbach gehörigen, im Tarnower Kreise liegenden Antheile der Güter Pleśnia und Rychwałd am dritten und letzten Feilbietungstermine, das ist am 27. März 1857 um 10 Uhr früh hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.

1. Die genannten Güter werden in Pausch und Bogen, jedoch mit Ausschluss des Rechtes zum Bezuge der Entschädigung für aufgehobene Urbarialleistungen verkauft.
2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert mit 50,793 fl. 30 kr. CMzke angenommen, wenn sie jedoch an diesem Termine um einen höheren oder einen dem Schätzungswerte gleichkommenden Betrag nicht feilgeboten werden könnten, werden solche um jeden auch unter dem Schätzungswerte angebotenen Preis hintangegeben werden.
3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Lizitation den zwanzigsten Theil des Schätzungswertes, d. i. den Betrag von 2539 fl. 30 kr. CM. als Vadium zu Handen der Lizitationskommission im Baaren, oder in öffentlichen österreichischen Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der galizischen städtischen Kreditanstalt sammt Coupons und Talons, nach dem in den letzten Blättern der Krakauer Zeitung „Czas“ ausweisenden Curse, jedoch nicht über den Nominalwert zu erlegen, welches im Baaren erlegte Vadium dem Meistbiether in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Meistbiethenden nach beendigter Feilbietung zurückgestellt werden wird.

4. Der Meistbiether ist verpflichtet, binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Lizitationsakt zu Gericht annehmenden Bescheides den dritten Theil des Kaufpreises, in welchen das im Baaren erlegte Vadium eingerechnet werden wird, an das hiergerichtliche Depositant im Baaren zu erlegen; worauf ihm das in k. k. Staatsobligationen oder in Pfandbriefen erlegte Angeld rückgestellt, dann das Eigenthumsdekret der gekauften Güter mit Ausschluss des Rechtes zur Entschädigung für die aufgehobenen Urbarialschuldigkeiten ausgefolgt, derselbe auch ohne sein Begehren, jedoch auf seine Kosten und mit Aufrechthaltung der ob den zu veräussernden Gutsantheilen Dom. 226 pag. 128 n. 91 on. und Dom. 289 pag. 321 n. 40 on. für Franz Xaver Dębicki, dann der Dom. 436 pag. 2 n. 93 on. und Dom. 289 pag. 322 n. 41 on. für Kiwa Schindl und Samuel Schindl intabulirten Rechte in den phisischen Besitz der erstandenen Güter eingeführt und als Eigenthümer derselben eingetragen werden wird.

Alles dieses auf Kosten des Käufers. Die Kaufgeschäftsgebühr und die von der Einverleibung des Eigenthumsrechtes und des rückständigen Kaufschillings entfallenden Gebühren hat der Käufer aus Eigenem zu tragen. 5. Der Käufer wird verbunden sein, von den 2/3 Theilen des bei ihm belassenden Kaufschillings 1/100 vom Tage des phisischen Besitzes zu berechnenden Interessen halbjährig decursive an das hiergerichtliche Depositant zu erlegen, welche Verpflichtung sammt den 2/3 Theilen des Kaufpreises im Lastenstande der besagten Güter auf seine Kosten einverleibt, dagegen alle auf diesen Güter haftenden Schulden und Lasten mit Ausnahme der Dom. 226 pag. 128 n. 91 on. Dom. 289 pag. 321 n. 40 on. Dom. 436 pag. 2 n. 93 on. Dom. 289 pag. 322 pag. 41 on. für Franz Xaver Dębicki, Kive und Samuel Schindl intabulirte Rechte insoweit deren Erlöschung nicht dargethan werden sollte, und der Dom. 226 pag. 117 n. 70 on. und Dom. 226 pag. 122 n. 83 on. für die latetische Kirche in Pleśnia intabulirte Rechte, insofern deren Ablösung nicht nachgewiesen werden sollte, und welche bei Abgang

dieser Nachweisung auf den gekauften Gutsantheilen zu bleiben haben, extabulirt, und auf den Kaufpreis übertragen werden.

6. Der Meistbiether wird verpflichtet sein die 2/3 Theile des bei ihm belassenden Kaufpreises binnen 30 Tagen nach der ihm zugestellten Zahlungsordnung derselben gemäss zu zahlen oder mit den Gläubigern rücksichtlich ihrer Forderungen anders übereinzukommen, und sich hierüber in demselben Termine hiergerichts auszuweisen; jene Gläubiger hingegen, die von der etwa bedungenen Aufkündigung die Zahlung ihrer Forderungen nicht annehmen wollten, nach Massgabe des Kaufpreises auf sich zu übernehmen.

7. Vom Tage der Einführung des Käufers in den phisischen Besitz der gekauften Güter hat derselbe alle Grundlasten und Steuern aus Eigenem zu tragen.

8. Wenn der Ersteher welcher immer der Lizitationsbedingungen nicht Genüge leistet, dann wird auf Anlagen welche immer eines Gläubigers oder des Schuldners die Relizitation dieser Güter ohne neuer Abschätzung auf Gefahr und Kosten des wortbrüchigen Erstehers in einem einzigen Termine ausgeschrieben und in diesem die fräglichsten Güter auch unter dem Schätzungswerte verkauft, und der Kläger für allen hieraus entstandenen Schaden und Kosten nicht nur mit dem Angelde, sondern auch mit seinem anderweitigen Vermögen verantwortlich gemacht.

9. Dem Kauflustigen ist gestattet, den Schätzungsakt, das ökonomische Inventar und den Tabularextrakt der Güter Pleśnia und Rychwałd in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen.

Hievon werden sämtliche Tabulargläubiger, die dem Wohnorte und Leben nach unbekannt Helene Maczyńska, Michael Łapiński, Ludwig Krzczowski, Franz Zborowski, Alexander Godyński und deren ebenfalls unbekannt Erben, dann jene Gläubiger, die nach dem 27. Juli 1855 in die Landtafel gelangen sollten, oder deren der Lizitationsbescheid aus was immer für Gründen nicht zeitlich eingehändigt werden sollte, durch gegenwärtiges Edikt und zu Handen des zu ihrer Vertretung bestellten Kurators hierortigen Advokaten Dr. Rutowski mit Substituierung des hierortigen Advokaten Dr. Grabczyński vorständig.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes. Tarnow am 23. Oktober 1856.

Edict.

[Z. 10,805] Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Wohnorte und Leben nach unbekannt Joh. Nepomucen Szkrachowski, Josef Graf Ankwicz, Catharina de Ossolińska Jabłonowska, Michael Nohrecki, Franz Łoś, Adam Graf Konarski, Leon Graf Konarski, Peter Eggeret, Franz Zwieszchowski, Joh. Urban Andreas Lassowski, Ignatz de Kościelski, Mathias B. Nadziejew, Abbe Stanislaus Staszyc, Herr Alexander Skarbek Borowski, Thadeus Rosnowski, Anton Stroński, Joh. Anton Niedzwiedzki, Josepha de Białoskórskie Niedzwiedzka, Paul Chyliński, Stefan Johann Wilczyński, Jakob Bieykowski, Michael Kobylecki, Josef Wolski, Hersch Landes, Johann Graf Borkowski, Max. Graf Ossoliński, Franz Skarzynski, Alexander Basylewicz, N. Bielanski, David Nohrecki, Anna Borzecka und ihren unbekannt Erben mittelst des gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht es habe wider dieselben Frau Anna Raczynska geb. Potocka hiergerichts unterm pr. 21. Oktober 1856 Z. 10,805 die Klage wegen Extabulierung der in Passivstande des Gutes Bryczyna dolna in der gal. Landtafel dom. 84 pag. 158 n. 11. on. haftenden Summen pr. 1000 duk. sammt Superlasten angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 3ten Februar 1857 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten so wie deren Erben unbekannt ist, so hat das k. k. Landes-Gericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Kleszczyński mit Substituierung des Landes-Adv. Dr. Zybkiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung weiter verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten und deren Erben erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen gemeinschaftlichen Sachwalter zu wählen und diesem Landes-Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden. Krakau den 17ten November 1856.

Edict.

[Z. 13545.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Anna, Ladislau, Ludwig und Karl Zawadzki Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 30. April 1855, Z. 2915, für das im Tarnower Kreise lib. dom. 200, pag. 22, liegende Gut Lichwin Antheil Dwór dolny der Stadniczówka bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 2965 fl. 47 1/2 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. Jänner 1857 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

- Die Anmeldung hat zu enthalten: a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat; b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen; c) die bürgerliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigen dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Überweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldefrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Beteiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bürgerlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist. Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes Tarnow den 27. November 1856.

Edict.

[Nr. 13026.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird dem Ignatz Łapiński, der Masse des Josef Grafen Mafachowski,

dem Kaitan Cieszanowski, dem Berl Schönfeld, dem Leib Schönfeld, dem Leib Brand, Mendi Held, den Eheleuten Johann und Julia Masłowski...

[Z. 6840.] Von dem k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, dass am 23. April 1839 Thekla Dinott...

[Z. 6840.] Von dem k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, dass am 23. April 1839 Thekla Dinott die Vignelle zu Labocza Krakauer Kreises ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

[Nr. 7572.] Von dem k. k. Kreis-Gerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Erben Maryanna de Skrzynno Dunay Karwickie Sobolewska 2ter Ehe Kawocka...

[N. 7201.] Edikt. (2604-1-3) Vom k. k. Neu-Sandez Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Herr Augustin Thadeus Friedrich Cessionars...

[N. 7201.] Edikt. (2604-1-3) Vom k. k. Neu-Sandez Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Herr Augustin Thadeus Friedrich Cessionars...

[Z. 8258.] Das Krakauer h. k. k. Oberlandesgericht hat mit dem Dekrete vom 28. Juli 1856 Z. 5373, den Landesadvokaten Dr. Johann Mracek und den Universitäts-Professor Dr. Bernhard Jülg zu Dollmetschen...

[N. 34,045.] Rozporządzeniem z dnia 30go października 1856 L. 13,988/385 dozwolilo wysokie Ministere...

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny.

ryum Oświecenia, aby zamożniejsi uczniowie, którzy do trzeciej lub czwartej klasy głównych szkół zachodniogalicyskich wstępować mają, na cel sprawiania środków naukowych, wyznaczoną takse przyjęcia trzydziestu krajcarów w mon. kon. na raz opłacili.

Pomieniona taksa będzie już w bieżącym roku szkolnym pobierana, co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Rządu krajowego. Kraków 12go grudnia 1856.

[N. 6,156.] Von Neu-Sandez k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht dass der mit dem Erlasse des h. k. k. Justizministeriums vom 19ten September 1856 Z. 16,731 vom Tarnopol nach Neu-Sandez übersetzte Advokat Dr. Eduard Zaykowski seinen Dienst am 12. Dezember 1856 angetreten habe.

[Z. 7249.] Vom Neu-Sandez k. k. Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Josefa Szymonowicz bucherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Jasloer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 17 Pag. 277 und 366 vorkommenden Gutes Sekowa...

Die Anmeldung hat zu enthalten: a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten...

[N. 30849.] Mit dem Erlasse der h. k. k. Landesregierung vom 30ten Oktober l. J. Z. 31580 ist bei dem Umstande, als der gesetzlich vorgeschrieben Amtsdauer der bisher fungierenden Mitglieder der Handels und Gewerbe Kammer bereits verstrichen ist, eine neue Wahl derselben veranlasst worden.

[N. 30849.] Mit dem Erlasse der h. k. k. Landesregierung vom 30ten Oktober l. J. Z. 31580 ist bei dem Umstande, als der gesetzlich vorgeschrieben Amtsdauer der bisher fungierenden Mitglieder der Handels und Gewerbe Kammer bereits verstrichen ist, eine neue Wahl derselben veranlasst worden.

Rozporządzeniem Wys. c. k. Rządu krajowego z dnia 30 października r. b. N. 31580 z powodu iż prawem przepisany czas urzędowania członków i zastępców Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej już upłynął...

W tym celu listy osób prawo głosowania jako też prawo wybraniem być na członków Izby handlowo-przemysłowej mających być stosownie do przepisu § 11 prawa o wyborach do Izby handlowo-przemysłowej Krakowskiej z d. 30 paździer. 1855 L. 20080 od dnia dzisiejszego pozostawia w biurze I Departamentu Magistratu na widok publiczny wystawionemi a zarazem nadmieniam, iż reklamacje przeciw opuszczeniu kogo któryby sądził mieć prawo być w nich zamieszczonym albo też przeciw zamieszczeniu osoby która by do tego nie miała prawa w terminie dni ośmiu od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia rachując pod preklazą do Magistratu wniesionemi być mogą.

Kraków dnia 10 grudnia 1856.

[Nr. 21,461.] Zur Verpachtung der städt. Markt- und Standgelder in Myslenice für die Zeit vom 1ten Jänner 1857 bis Ende Oktober 1859 wird auf Kosten und Gefahr des Kontraktbrüchigen Pächters Stauslaus Pulczyński eine Relizitation am 5ten Jänner 1857 in der Magistrats-Kanzlei zu Myslenice abgehalten werden.

[Nro 21,341.] Von Seite der Wadowicer k. k. Kreisbehörde wird zu Folge h. Landes-Regierungs Erlasses vom 27en November l. J. Z. 5330 zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass zur Sicherstellung der mit 356 flor. 46 3/4 xr. veranschlagten Strassenkonservations-Baulichkeiten in dem, den Wadowicer Kreis betreffenden Antheile des Bochniaer Strassenbaubezirks für das Jahr 1857 eine Lizitations- und Offert-Verhandlung am 7. Jänner 1857 in der Myslenicer Magistrats-Kanzlei abgehalten werden wird.

[Nr. 8102.] Vom k. k. Landesgerichte zu Krakau wird bekannt gemacht, dass sich bei dem k. k. Untersuchungsgerichte in Myslenice eine angeblich aus einem Funde herrührende Taschenuhr mit silbernen, vergoldeten, gravirten und mit Zeichnungen versehenen Gehäuse, dann einem Zifferblatte mit römischen Zahlen in Aufbewahrung befindet.

[N. 8102.] Vom k. k. Landesgerichte zu Krakau wird bekannt gemacht, dass sich bei dem k. k. Untersuchungsgerichte in Myslenice eine angeblich aus einem Funde herrührende Taschenuhr mit silbernen, vergoldeten, gravirten und mit Zeichnungen versehenen Gehäuse, dann einem Zifferblatte mit römischen Zahlen in Aufbewahrung befindet.

Der Eigenthümer dieser angeblich während der Ablasszeit

Wadowice am 16ten Dezember 1856.

Wadowice am 13ten Dezember 1856.

Wadowice am 16ten Dezember 1856.

[N. 8102.] Vom k. k. Landesgerichte zu Krakau wird bekannt gemacht, dass sich bei dem k. k. Untersuchungsgerichte in Myslenice eine angeblich aus einem Funde herrührende Taschenuhr mit silbernen, vergoldeten, gravirten und mit Zeichnungen versehenen Gehäuse, dann einem Zifferblatte mit römischen Zahlen in Aufbewahrung befindet.

Dr. Borchardt (Mydło ziołowe.) Dr. Suin de Boutemard (Pasta zębowa.) Dr. Hartung (Olejek z Kory Chinii i Pomada ziołowa.)

[N. 34,045.] Rozporządzeniem z dnia 30go października 1856 L. 13,988/385 dozwolilo wysokie Ministere...

Pränumerations-Einladung auf die in Wien täglich 2 mal erscheinende Oesterreichische Zeitung

Die Unterzeichnete macht diejenigen Herren Abonnenten, deren Pränumerations, wie auf den Adressen ersichtlich mit Ende December abläuft, darauf aufmerksam, chestens dieselbe erneuern zu wollen, um Verspätungen zu verhüten. Es wird gebeten, dem Pränumerationsbriefe (wie auch vorkommenden Falls bei Reclamationen) eine Adressenschleife beizulegen zu wollen.

Die Administration der Oesterreichischen Zeitung.

in Kalwarya gefundenen Uhr wird aufgedruckt sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung in die Zeitung „Czas“ zu melden und sein Recht auf diese Uhr nachzuweisen, widrigens solche veräussert und der Kaufpreis bei dem Strafgerichte aufbehalten werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen. Krakau am 29. November 1856.

Zur Besetzung beim k. k. Bezirksamte in Glogów erledigten Amtsdienersgehilfen-Stelle, mit dem Gehalte jährlich 216 fl. CMze wird der Concurs ausgeschrieben. Um diesen Civilposten welcher laut der kaiserl. Verordnung vom 19. Dezember 1853 N. 266 Stk. LXXXIX R. G. B. ausschliesslich der Militärpersonen vorbehalten ist, können sich auch die bei k. k. Bezirksämtern bereits angestellten Gehilfen bewerben, und haben ihre mit dem letzten Anstellungsdekrete, und einer vom gegenwärtigen Amtsvorsteher bezüglich der Befähigung, Verwendung und Moralität ausgefüllten Qualifikationstabelle belegten Kompetenzgesuche innerhalb der Concursfrist, d. i. binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in der Zeitung gerechnet mittelst der vorgesetzten Behörde beim k. k. Bezirksamte in Glogów zu überreichen.

[Z. 13,554.] Zum Behufe der Bestellung der gerichtlichen Dollmetscher, für die polnische, russische, französische und hebräische Sprache, werden diejenigen, welche sich diessfalls bewerben wollen, aufgefordert, ihre mit dem Nachweise über ihre Moralität, gegenwärtige Beschäftigung, und über die erforderliche Kenntniss der betreffenden Sprachbelegten Gesuche binnen 4 Wochen nach der dritten Einschaltung dieses Edictes in den „Czas“ anher zu überreichen. — Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichte. Tarnow am 18ten November 1856.

[Nr. 14569.] Von der k. k. Tarnower Kreisbehörde werden die unbefugt nach dem Königreiche Polen ausgewanderten Brüder Jakob, Anton, Johann, Heinrich und Heinrich Filip Seib, aus Hohenbach Tarnower Kreises durch das gegenwärtige Edikt aufgefordert in die k. k. österreichische Staaten zurückzukehren und hierüber in dem von dem Tage der ersten Einschaltung dieses Edikts in das Krakauer Zeitungsblatt „Czas“ zu rechnenden Zeitraum eines Jahres, um so sicherer sich auszuweisen, als sonst nach Verlauf dieser Frist gegen diesseln nach dem a. h. Auswanderungs-Patente vom 24ten März 1832 verfahren werden würde. Tarnow am 19. November 1856.

Tarnow am 19. November 1856.

Tarnow am 19. November 1856.

Tarnow am 19. November 1856.

Tarnow am 19. November 1856.

Szanownych nabywców ees. król. najwyższym przywilejem zaopatrzonych MYDŁA ZIOŁOWEGO Dr. Borchardta, PASTY ZĘBOWEJ Dr. Suin de Boutemard, tudzież OLEJKU z KORY CHINY i POMADY ZIOŁOWEJ Dr. Hartunga.

Dr. Borchardt (Mydło ziołowe.) Dr. Suin de Boutemard (Pasta zębowa.) Dr. Hartung (Olejek z Kory Chinii i Pomada ziołowa.)

[N. 34,045.] Rozporządzeniem z dnia 30go października 1856 L. 13,988/385 dozwolilo wysokie Ministere...

Pränumerations-Einladung auf die in Wien täglich 2 mal erscheinende Oesterreichische Zeitung

Die Unterzeichnete macht diejenigen Herren Abonnenten, deren Pränumerations, wie auf den Adressen ersichtlich mit Ende December abläuft, darauf aufmerksam, chestens dieselbe erneuern zu wollen, um Verspätungen zu verhüten. Es wird gebeten, dem Pränumerationsbriefe (wie auch vorkommenden Falls bei Reclamationen) eine Adressenschleife beizulegen zu wollen.

Die Administration der Oesterreichischen Zeitung.

Die Administration der Oesterreichischen Zeitung.

Die Administration der Oesterreichischen Zeitung.